

ISSUE 5
JANUARY-FEBRUARY 2018

บัวบาน

HEART

HEALTH

HOME

ท่องเที่ยวยั่งยืน...เฝ้ารักษาโลก

SUSTAINABLE DEVELOPMENT

SD Story : สมศักดิ์ บุญคำ - Local Alike

ท่องเที่ยวชุมชน = ท่องเที่ยวยั่งยืน

Creating a better life :

ทำไมต้อง...ท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

Young Hero : ปิ่น - จิรภัทร

ท่องเที่ยวโลนาลี The Walking Backpack

EDITOR'S NOTE

มนต์เสน่ห์แห่งธรรมชาติ... สวยจนอยากปักหมุด... หยุดเวลา

เคยสังเกตบ้างไหมว่า เวลาที่เราทำอะไรเร่งรีบ หรือกำลังวิ่งตามความฝันที่ไม่รู้ว่าเมื่อไรจะเป็นจริง เราจะรู้สึกว่ามีอะไรบางอย่างขวางกั้นอยู่ข้างหน้า มีปัญหามากมายให้ขบคิด ความเครียดเข้ามาหาแบบไม่รู้ตัว

หลายคนใช้ ‘ธรรมชาติ’ เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจ หลายคนเลือก ‘ธรรมชาติ’ ช่วยให้ผ่อนคลายความเครียดจริงๆ แล้ว ‘ธรรมชาติ’ กับ ‘ธรรมชาติ’ มีความใกล้เคียงกันมาก

อุปมาอุปไมยไม่ได้ว่า เราเรียนรู้ธรรมชาติอย่างไร เราก็เรียนรู้ธรรมชาติในแนวทางหรือแบบเดียวกันได้ ‘ธรรมชาติ’ สอนให้เราเป็นคนไม่ยึดติด รู้จักปล่อยวาง ‘ธรรมชาติ’ ก็สอนให้เราไม่ยึดติด สอนให้เรียนรู้ประโยชน์จากธรรมชาติรอบตัว

การที่เราได้ใกล้ชิดธรรมชาติ ไม่ใช่แค่การพักผ่อนหย่อนใจเท่านั้น แต่ยังทำให้เราเข้าใจโลกมากยิ่งขึ้น ซึ่งในช่วงวันหยุด เราจะเห็นหลายคนเลือกหนีความวุ่นวายไปท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เพียงเพื่อให้ได้สัมผัสธรรมชาติอย่างใกล้ชิด

อย่างไรในช่วงอากาศหนาวที่ผ่านมามากๆ ไม่ว่าจะรุ่นเล็ก-รุ่นใหญ่ซึ่งพรั่งพร้อมทั้งกันถ้วนหน้า เทียวเพลินข้ามปีกันเลยทีเดียว แม้บางคนจะเลือกคลายเครียดด้วยการช้อปปิ้ง แต่นักท่องเที่ยวกลุ่มใหญ่สนุกสนานกับการสัมผัสธรรมชาติอย่างใกล้ชิด ทั้งภูเขา ทะเล เพลิดเพลินไปกับการดำน้ำ การเดินป่า ฯลฯ หากได้สัมผัสธรรมชาติอย่างใกล้ชิด เราจะได้ค้นพบเสน่ห์มากมายจากหลากหลายมุมมอง ซึ่งหากเราไม่ช่วยกันรักษา เสน่ห์ที่เป็นเอกลักษณ์ของแต่ละพื้นที่ก็จะเลือนหายไป ดังนั้น ‘บ้าน’ ฉบับนี้จึงขอร่วมรณรงค์ เชิญชวน ‘ท่องเที่ยวแบบยั่งยืน’

การท่องเที่ยวแบบยั่งยืน หรือ Sustainable Tourism สิ่งสำคัญคือ ‘สถานที่’ ที่ต้องยังคงความเป็นธรรมชาติ มีการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อมไปพร้อมๆ กัน และไม่มีการปรับสภาพพื้นที่จนสภาพแวดล้อมเสียสมดุล หรือมีสิ่งปลูกสร้างเกิดขึ้นมากมายจนแทบไม่เหลือร่องรอยเดิมๆ

ที่สำคัญ ทุกฝ่ายต้องมีความรับผิดชอบต่อบรรยากาศธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติร่วมกัน และต้องมีจิตสำนึกที่จะอนุรักษ์รักษาให้คงสภาพเดิมไว้ให้ยาวนานที่สุด

นักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยวแบบยั่งยืน นอกจากได้เรียนรู้สภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ ตีพิมพ์บรรยากาศที่งดงามแล้ว การท่องเที่ยวแบบยั่งยืนยังเป็นการเสริมสร้างจรรยาบรรณด้านสิ่งแวดล้อมเชิงบวกอีกด้วย ดังนั้น การแทรกองค์ความรู้ระหว่างการท่องเที่ยวจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่จะลืมไม่ได้

หลายคนมีความชอบ มีสไตล์การท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน บางคนชอบการเดินป่า ดูนก เทียวถ้ำ ล่องเรือ ชมปะการัง ซักจักรยาน ปีนเขา ล่องแพ ฯลฯ ซึ่งการจะทำการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน ชุมชนต้องรักษาสมดุลระหว่างการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและความหลากหลายทางชีวภาพกับการสร้างรายได้ให้ชุมชน

ในฉบับนี้ จะมีตัวอย่างการสร้างรายได้ที่อยู่คู่กับสภาพแวดล้อมอย่างสมดุลอยู่หลายตัวอย่าง ทำให้เห็นชัดเจนว่าการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน เป็นวิธีการหนึ่งที่จะทำให้การพัฒนาเศรษฐกิจการท่องเที่ยวควบคู่กับอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้อย่างยั่งยืน

สุดท้าย... ไปเที่ยวที่ไหน อย่าลืมปักหมุด หยุดเวลาให้ช้าลง ลองสังเกต ทำความเข้าใจธรรมชาติแล้วจะได้เรียนรู้ว่า เราเป็นเพียงส่วนเล็กๆ ในระบบนิเวศ ปัญหามากมายที่เราเจอ ไม่ว่าจะเล็กหรือใหญ่ เป็นเรื่องธรรมชาติที่ผ่านเข้ามา แล้วก็ผ่านไปเอง... เช่นนั้นแล

ดร.ธีระพล ถนอมศักดิ์ยุทธ
บรรณาธิการบริหาร

GreenPrint
Carbon Neutral

1777-73851277-73851278-VCU-009

เครือเจริญโภคภัณฑ์มีความตระหนักถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม จึงเลือกผลิตรถโดยสารเล่มนี้ผ่าน ‘นวัตกรรมพิมพ์สีเขียว’ ที่มีส่วนช่วยลดปริมาณก๊าซเรือนกระจกจากการกระบวนการผลิต เทียบเท่าการปิดหลอดไฟ 1 ชั่วโมง ในการรณรงค์ลดโลกร้อน จำนวน 4,678 ดวง ต่อวารสาร 5,000 เล่ม และในส่วนที่สามารถลดปริมาณก๊าซเรือนกระจก ได้จัดหาคาร์บอนเครดิตมาชดเชยเท่ากับศูนย์ จากปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทั้งหมด 1.03 ตัน เพื่อให้ได้หนังสือคุณภาพดี และเป็นส่วนหนึ่งในการทำให้โลกยั่งยืน

เมล็ดพันธุ์แห่งความยั่งยืน

โลกจะยั่งยืนได้ต้องอาศัยความร่วมมือในการขับเคลื่อน ภายใต้กรอบ

3Hs HEART - HEALTH - HOME

HEART มุ่งมั่น...ทำธุรกิจด้วยใจที่ยั่งยืน

HEALTH มุ่งมั่น...สร้างสังคมยั่งยืน

HOME มุ่งมั่น...เพื่อสิ่งแวดล้อมยั่งยืน

บรรณาธิการบริหาร :

ดร.ธีระพล ถนอมศักดิ์ยุทธ

คณะบรรณาธิการ : สำนักกิจกรรม

สื่อสารองค์กร เครือเจริญโภคภัณฑ์

เจ้าของ : สำนักกิจกรรมสื่อสารองค์กร

เครือเจริญโภคภัณฑ์

อาคาร ซี.พี. ทาวเวอร์ ชั้น 12

เลขที่ 313 ถนนสีลม แขวงสีลม

เขตบางรัก กรุงเทพฯ 10500

โทรศัพท์ : 0-2766-8127-9

โทรสาร : 0-2638-2741

อีเมล : prcpgroup@cp.co.th

จัดพิมพ์โดย : บริษัท พรินท์ ซิตี จำกัด

29/45-46 ซอยวัดสามง่าม ถนนพระราม

ที่ 1 แขวงรองเมือง เขตปทุมวัน

กรุงเทพฯ 10330

ร่วมสร้างสรรค์เนื้อหาและศิลปกรรมโดย :

บริษัท เปเปอร์คอร์ดส์ จำกัด

โทรศัพท์ : 0-2887-4830

โทรสาร : 0-2887-0486

อีเมล : paperchorus@hotmail.com

สตาร์ทอัพเพื่อสังคม จุดเปลี่ยนสร้างโลกน่าอยู่ : Start up for good

อยากรวย... คงเป็นแรงบันดาลใจอันดับต้นๆ ให้ใครบางคนลุกมาทำธุรกิจของตัวเอง แต่มีใครกลุ่มหนึ่งบอกว่า หากมีไอเดียที่ดี จะทำเงินพร้อมกับทำให้สังคมดีขึ้นพร้อมๆ กันได้ไม่ยาก

เมื่อพูดถึง ‘สตาร์ทอัพ’ เราจะนึกถึงกลุ่มคนรุ่นใหม่ที่รวมตัวกันคิดค้นนวัตกรรมด้วยการนำเทคโนโลยีมาสร้างสินค้าหรือบริการที่ตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้รวดเร็วและมากกว่า สร้างความแตกต่างเพื่อช่วงชิงส่วนแบ่งการตลาดในโลกธุรกิจยุคปัจจุบัน

และจากข้อได้เปรียบนี้เอง ทำให้ ‘สตาร์ทอัพ’ เป็นความหวังใหม่ของหลายประเทศที่เชื่อมั่นในความมุ่งมั่นและพลังของหนุ่มสาวที่จะช่วยเปลี่ยนแปลงสังคมไปสู่สิ่งที่ดีกว่าเดิม

แต่หลายคนคงอดสงสัยไม่ได้ว่าคนกลุ่มเล็กๆ ที่เรียกตัวเองว่าสตาร์ทอัพจะช่วยเปลี่ยนสังคมที่เขาอยู่ หรือช่วยเปลี่ยนโลกนี้ได้ได้อย่างไร

จริงอยู่ที่สตาร์ทอัพเป็นธุรกิจขนาดเล็กแค่เอาเวลาไปคิดไอเดียวันเดียวก็จบแล้ว เป็นที่สนใจของนักลงทุนก็เป็นงานหนักมากพอแล้ว แต่คุณเชื่อไหม วันนี้มีสตาร์ทอัพไม่น้อยที่มองเป้าหมายไปไกลยิ่งกว่านั้น คือหวังที่จะเห็นการเปลี่ยนแปลง มุ่งมั่นที่จะสร้างผลกระทบเชิงบวกให้แก่สังคมและสิ่งแวดล้อมด้วย

ปีที่ผ่านมาระยะหนึ่ง ‘สตาร์ทอัพเพื่อสังคม’ เริ่มเกิดขึ้นให้เห็นกันในประเทศไทย อย่างเช่น

‘โลคอล อไลค์’ (Local Alike) สตาร์ทอัพเพื่อสังคมที่สร้างโมเดลการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน ด้วยการอนุรักษ์วัฒนธรรมของชุมชนท้องถิ่น ในขณะที่เดียวกันก็สร้างโอกาสเพิ่มรายได้หล่อเลี้ยงชุมชนด้วย โดยสตาร์ทอัพกลุ่มนี้จะทำหน้าที่ตัวกลางเชื่อมโยงลูกค้า (นักท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์) ให้มาเจอกับบริการ (ชุมชนท้องถิ่นทั่วประเทศไทย)

ปัจจุบัน โลคอล อไลค์ ช่วยให้กว่า 50 ชุมชน สามารถพึ่งตนเองด้านการเงินได้ (Financially Sustainable) และตั้งกองทุนพัฒนาชุมชนในท้องถิ่นเหล่านั้นอีกด้วย

‘ทูลมอร์โรว์’ (Toolmorrow) อีกหนึ่งสตาร์ทอัพเพื่อสังคมอย่างแท้จริงด้วยคอนเซ็ปต์การเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้สังคมในวันพรุ่งนี้ดีขึ้น มุ่งนำเสนอข้อมูลที่มีประโยชน์ผ่านสื่อโซเชียลมีเดีย ตีแผ่ปัญหาสังคมอย่างสร้างสรรค์ผ่านคลิปวิดีโอ โดยเริ่มโฟกัสจากปัญหาพฤติกรรมความเสี่ยงของเด็กวัยรุ่น ไม่ว่าจะเป็ความเชื่อเรื่องเพศศึกษา ปัญหาความรุนแรง ปัญหาเรื่องเพื่อนหรือเรื่องครอบครัว

เพจ Toolmorrow ทำตัวเองเป็นช่องทางให้วัยรุ่นได้ระบาย ช่วยเป็นตัวกลางระหว่างเด็กวัยรุ่นกับพ่อแม่ สะท้อนมุมมองของแต่ละฝ่ายเพื่อสร้างความเข้าใจในครอบครัว ซึ่งขณะนี้ก็มีเข้าชมแล้วกว่า 5 ล้าน Views และมีผู้ติดตามกว่า 150,000 คน บนช่องทางสื่อออนไลน์

คงเห็นภาพแล้วว่าสตาร์ทอัพทั้งสองรายนี้สร้างผลกระทบเชิงบวกให้แก่สังคมอย่างไร แต่อีกคำถามที่น่าสนใจคือ สตาร์ทอัพเพื่อสังคมเหล่านี้ สามารถวัดผลความสำเร็จของธุรกิจตัวเองได้หรือไม่

โดยปกติเราจะดูว่าบริษัทใดมั่นคงหรือธุรกิจเติบโตขนาดไหนก็จะวัดกันที่ ‘ผลตอบแทนจากการลงทุน หรือ ROI’ ซึ่งเป็นตัวเลขที่เห็นชัดเจน คำนวณไม่ซับซ้อน ส่วนสตาร์ทอัพเพื่อสังคมนั้นแม้จุดมุ่งหมายในการทำธุรกิจจะต่างออกไป แต่ก็สามารถวัดความสำเร็จได้เช่นกัน โดยสามารถประเมินจากผลกระทบเชิงบวกต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมด้วยเครื่องมือที่เรียกว่า ‘Social Return on Investment หรือ SROI’ ทำให้เรื่องที่ต้องยาก เป็นตัวเลขที่เห็นผลงานทางสังคมชัดเจนขึ้น

แม้ปัจจุบันสตาร์ทอัพของไทยเริ่มขับเคลื่อนกิจกรรมเพื่อสังคมกันบ้างแล้ว แต่ยังคงอยู่ในช่วงของการเริ่มต้น ข้อมูลของสำนักงานส่งเสริมกิจการเพื่อสังคมแห่งชาติ (สกส.) พบว่ามีจำนวนกว่า 400 องค์กรลงทะเบียนเป็นกิจการเพื่อสังคมผ่านเว็บไซต์ของ สกส. โดยประมาณ 40% ก่อตั้งโดยองค์กรพัฒนาเอกชน (อพช.) หรือที่คนทั่วไปรู้จักกันในชื่อ เอ็นจีโอ อีก 40% ก่อตั้งโดยองค์กรท้องถิ่น และเพียง 20% เท่านั้นที่เป็น Startups ก่อตั้งโดย ‘กลุ่มคนรุ่นใหม่’

วันนี้เราต้องการทุกภาคส่วนเข้ามาช่วยผลักดันทั้งด้านนโยบาย ด้านเทคโนโลยี ด้านการตลาด รวมถึงตัวกฎหมาย และสิทธิประโยชน์การลงทุนด้านกิจการเพื่อสังคม และภาคเอกชนเองก็สามารถมีส่วนร่วมในการสนับสนุนเงินทุนและการกู้เงินต่างๆ แต่ที่สำคัญที่สุดคือเราต้องการคนรุ่นใหม่ที่มีใจมุ่งมั่น มีพลังเปลี่ยนแปลงสังคม มาร่วมกันสร้างโลกที่น่าอยู่..

สุดท้าย ถ้าหากยุคใหม่กับโมเดลเพื่อสังคมจะเกิดขึ้นได้ เราต้องมาช่วยกันสร้างระบบนิเวศที่เอื้อให้ความฝันเกิดเป็นความจริง เพียงแค่ลงมือทำ และพวกเราช่วยกันส่งเสริม 🌱

เรื่อง : ศศิธร ภาพ : เนาวรัตน์ บุญวิภาส

สมศักดิ์ บุญคำ

เจ้าของทรัพยากรคือรากของการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

ทั้งการเดินทางท่องเที่ยวสัมผัสวิถีชีวิตผู้คน ทำให้ได้เห็นความไม่เท่ากันในชุมชนต่างถิ่น ประกอบกับทำงานเดิมที่เอื้อประโยชน์เฉพาะคนกลุ่มเล็ก บ่มเพาะแนวความคิดที่ต้องการทำงานด้านความยั่งยืนลงในหัวใจของคนหนุ่มรุ่นใหม่วัยต้น 20 กระทั่งนำไปสู่แผนชีวิตฉบับใหม่ที่นำพาชีวิตของ ไผ่-สมศักดิ์ บุญคำ Founder & CEO แห่ง Local Alike สตาร์ทอัพด้านการท่องเที่ยว มาอยู่ตรงหน้าในวันนี้

และ ‘บัวบาน’ ก็มีโอกาสได้คุยกับเขาคนนี้ ในวัย 34 ปี ถึงเส้นทางที่ผ่านมา รวมถึงความสำเร็จที่ผ่านการพิสูจน์แล้วว่าจากจุดเริ่มต้น

ธุรกิจเพื่อสังคม (Social Business) ที่เกิดจากความต้องการจะเป็นตัวกลางเชื่อมการท่องเที่ยวจากชุมชนสู่นักท่องเที่ยวที่เห็นความสำคัญของเจ้าของทรัพยากรอย่างแท้จริงนั้น สามารถเติบโตมาจนก้าวข้ามจุดคุ้มทุน พร้อมขยับเป้าหมายสู่ระดับโลก สามารถวาดรางวัลจากการเข้าประกวดแผนธุรกิจเพื่อสังคมเกือบทุกเวที โดยล่าสุดชนะการประกวดในโครงการกระตุ้นการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน หรือ Booking.com Booster 2017 คร่าเงินรางวัลจำนวน 11.4 ล้านบาท เพื่อนำไปต่อยอดธุรกิจ โดยในปัจจุบันขยายจาก 2 ชุมชน

เริ่มต้น เป็น 70 ชุมชนทั่วประเทศ นำเงินรายได้กลับคืนสู่ท้องถิ่นกว่า 20 ล้านบาท

“ตอนนี้ถ้าพูดถึงการท่องเที่ยวยั่งยืนแล้วคนนึกถึง Local Alike เราก็แฮปปี้แล้ว (ยิ้ม) ซึ่งกว่าจะมาถึงตรงนี้ก็ต้องพิสูจน์ตัวเองพอสมควร และการรักษาระดับยากยิ่งกว่าการเริ่มต้น แต่ถ้าเรามีพื้นฐานเรื่องความยั่งยืนอย่างไร้ไปต่อได้”

เริ่มต้นด้วยหัวใจที่อยากให้

“มันเป็นเรื่องจังหวะเวลาของชีวิตครับ หลังจากเป็นวิศวกรมาพักหนึ่ง รู้สึกว่าเราทำงานตอบโจทย์ให้คนไม่กี่คน ประกอบกับเรา

ทำงานเหนื่อย สิ่งที่ทำได้ก็คือไปเที่ยว และก็ได้เห็นความต่างเยอะมาก ที่หลวงพระบาง คุณภาพชีวิตเด็กเขาดี เพราะการท่องเที่ยวเข้าถึง ขณะที่เชียงตุง คุณภาพชีวิตเด็กยังแย่อยู่ ที่ซัดก็คืออินเดีย ทำให้ผมเห็นว่ามีความเยอะมากที่เกิดมาโดยไม่มีโอกาส จึงรู้สึกอยากทำอะไรที่เป็นประโยชน์กับคนส่วนมากได้มากขึ้น แต่เราเรียนวิศวะมา ก็เลยอยากไปเรียนต่อก่อนเพื่อให้เข้าใจเรื่องการพัฒนาย่างยั่งยืนจริงๆ” จากนั้นจึงหอบความรู้ระดับปริญญาโทด้านการจัดการอย่างยั่งยืน (Sustainable Management) จาก Presidio Graduate School สหรัฐอเมริกา กลับมาฝึกงานกับองค์กรที่ถือเป็นต้นแบบของการทำงานด้านความยั่งยืนในตอนนั้นคือที่มูลนิธิแม่ฟ้าหลวง ดอยตุง เก็บเกี่ยวประสบการณ์ลงพื้นที่โดยเฉพาะด้านการพัฒนาท่องเที่ยวชุมชน แล้วก็ได้เวลาสานฝัน เพราะเห็นปัญหาจึงอยากแก้ปัญหา

หนึ่งในสองของผู้ร่วมก่อตั้ง Local Alike ย้อนภาพให้เข้าใจรูปแบบองค์กรชัดขึ้น “สำหรับโมเดลธุรกิจที่ใช้ เป็นการผสมผสานจากหลายๆ ตัวอย่างตามปัญหาที่เจอ ถ้าอยากจะทำแก้ปัญหการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน เราต้องมองให้เห็นตั้งแต่ต้นน้ำยันปลายน้ำว่าที่ยั่งยืนนั้นเพราะอะไร... เพราะชุมชนยังไม่พร้อม ดังนั้น ต้องเพิ่มศักยภาพชุมชนโดยเข้าไปพัฒนาชุมชนให้พร้อมก่อนที่จะขายบริษัททัวร์ ต้องทำงานกระทั่งเขาสามารถเข้าใจว่าการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนเป็นแบบไหน ที่สำคัญต้องจัดการการท่องเที่ยวด้วยคนในชุมชนนั้น ผมเชื่อว่าเจ้าของทรัพยากรต้องมีส่วนในการตัดสินใจมากที่สุด การท่องเที่ยวถึงจะยั่งยืนได้

“ปัญหาต่อมาเรารู้ว่าช่องทางขายไม่ค่อยมี ก็เลยต้องสร้างบริษัททัวร์ขึ้นมาเพื่อเป็นช่องทางให้กับชุมชน โดยทุกชุมชนสามารถจัดการท่องเที่ยวได้ด้วยตัวเอง กระบวนการท่องเที่ยวจะถูกจัดการโดยชาวบ้านต้องมีส่วน 100% ชาวบ้านต้องเป็นผู้นำเที่ยวเอง และนั่นหมายถึงชาวบ้านก็มีสิทธิที่จะได้รับเงินมากขึ้น จากแต่ก่อนเคยได้น้อยกว่า 10% เพราะมาร์จิ้นของบริษัททัวร์โดยทั่วไปนี้สูงมาก 50-60% แต่โมเดลของ Local Alike เราพยายามจะเปลี่ยนให้ชุมชนได้มากขึ้น โดยแบ่งสัดส่วนให้ชุมชนหรือคนที่เป็ Service Provider ได้ 70% ส่วนเราได้ 30% ก็อยู่ได้ ยกตัวอย่างนักท่องเที่ยวจ่ายมา 100 บาท เงิน 70 บาท ก็จะไปถึงคนที่เป็ไกด์ในชุมชน คนทำอาหารใน

LL

ถ้าพูดถึงการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนแล้วคนนึกถึง Local Alike เราก็แทบไปแล้ว กว่าจะมาถึงตรงนี้ต้องพิสูจน์ตัวเอง และการรักษาระดับยากยิ่งกว่า แต่ถ้าเรามีพื้นฐานความยั่งยืน อย่งไรก็ไปต่อได้

TT

ชุมชน คนจัดการในชุมชน คนที่ทำกิจกรรมให้นักท่องเที่ยวได้ดู และถ้ามีการนอนพัก เงินก็จะไปหาโฮมสเตย์ในชุมชนด้วย

“จากนั้นชาวบ้านต้องเรียนรู้ที่จะใช้เทคโนโลยีในการเข้าหานักท่องเที่ยว เราก็มีมาร์เก็ตเพลซ (Market Place) เว็บไซต์ที่เป็นแพลตฟอร์มการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน โดยเราดึงชุมชนที่มั่นใจว่ามีความรู้ (Know-how) จัดทัวร์กับเราจนเชี่ยวชาญ จากตอนแรกที่เรเอาทัวร์ลงไปแล้วยื่นขายมัน แต่ตอนนี้แย่งไม่ค เราพูดเองแล้ว ให้ขึ้นไปอยู่บนมาร์เก็ตเพลซนั้นหมายถึงเราใช้เทคโนโลยีเชื่อมส่งนักท่องเที่ยวตรงไปหาเขาได้เลย ฉะนั้น ชุมชนก็จะได้รับเงินโดยตรงมากกว่า 85%

“นอกจากนั้นเมื่อรายได้เกิดขึ้น เศรษฐกิจดีแล้ว เราอยากให้เกิดสิ่งที่เป็นรูปธรรมของการพัฒนาชุมชน จึงตั้งกองทุนส่วนกลางระหว่างชุมชนกับ Local Alike เพื่อนำเงินส่วนนี้ไปแก้ปัญหาต่างๆ ในหมู่บ้านร่วมกันต่อไป ทั้งด้านการศึกษา สังคม และสิ่งแวดล้อม แต่กองทุนหมู่บ้านมักเป็นปัญหาทำให้ชาวบ้านแตกแยกกัน จึงต้องใช้เวลาศึกษาในแง่การจัดการ โดยเงินกองทุนมาจากการหารายได้ของทั้งบริษัทเราและชุมชนที่ชาวบ้านต้องเจียด 10% ของรายได้เข้ามารวมด้วย เมื่อไม่ใช้เงินได้เปล่านั้นทำให้มีความรักและหวงแหนมากขึ้น อย่างตอนนี้เราได้เห็นการเปลี่ยนแปลงที่น่าสนใจมากของ 2 หมู่บ้าน ใน จ. เชียงรายที่ลองให้เงินกองทุนไปจัดการเอง อย่างหมู่บ้านสวนป่า นำเงินกองทุนไปจัดการเรื่องขยะคุยกับ อบต. ให้ทำเรื่องเข้ามาเก็บขยะทุกสัปดาห์ ตอนนี้เป็นหมู่บ้านที่สะอาดมาก ส่วนหมู่บ้านหล่อยุ ให้ความสำคัญกับการพัฒนาศักยภาพเด็กมาก อยากให้เด็กหวงแหนพื้นที่ถิ่นของตัวเอง จึงนำเงินกองทุนไปทำสนามเด็กเล่น เพื่อพัฒนาศักยภาพ ทำให้เด็ก ๆ ยังมีที่วิ่งเล่นได้เวลาฝนตก ซึ่งปีนี้เราจะไปก่อสร้างโครงการขยายเงินกองทุนไปยังหมู่บ้านอื่นๆ มากขึ้น ในการนำเงินกองทุนไปจัดการเรื่องขยะน้ำ การศึกษา โครงสร้างพื้นฐานของหมู่บ้าน ฯลฯ และถ้าเมื่อไรโครงสร้างกองทุนแข็งแรง เอกชนบางแห่งที่สนใจก็สามารถร่วมสนับสนุนได้ สุดท้ายการท่องเที่ยวจะไม่ได้อันแค่เครื่องมือในการพักผ่อนหย่อนใจหรือสร้างเศรษฐกิจ แต่ยังเป็นเครื่องมือในการพัฒนาชุมชนได้จริงๆ”

ท่องเที่ยวที่ยั่งยืน ชุมชนต้องเข้มแข็ง
ย้อนกลับไปเมื่อ 7 ปีก่อนตอนเริ่มต้น Local Alike เลือกพัฒนาการท่องเที่ยวจากชุมชนที่เรามองเห็นศักยภาพก่อนอย่างหมู่บ้านสวนป่า ดอยตุง จังหวัดเชียงราย และหมู่บ้านหล่อยุ ดอยแม่สลอง จังหวัดเชียงราย “ต่อมาพอเรามีประสบการณ์และเป็นที่รู้จักมากขึ้น ชุมชนต่างๆ ก็เริ่มติดต่อมาให้เข้าไปช่วยทำ เราก็เลยต้องมีเกณฑ์ในการเลือกมากขึ้น สิ่งที่ต้องดูหลักๆ คือเอกลักษณ์ วัฒนธรรม วิถีชีวิตของชุมชน มีคนรุ่นใหม่ในชุมชนที่พร้อมจะต่อยอดได้หรือเปล่า เคยผ่านการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวจนอยู่ในระดับที่พร้อมฉายแสงหรือยัง และที่สำคัญคือชุมชนเข้มแข็งแค่ไหน ซึ่งชุมชนต้องมีเวลาทำเวิร์กช็อปกับเราเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวภายในชุมชนร่วมกัน

● เข้าไปเรียนรู้ เข้าใจ และสร้างการท่อกี่ยวชุมชนร่วมกัน ที่บ้านหล่อโย จ. เชียงราย

“นอกจากนี้ยังมีบริษัทเอกชนหลายแห่งติดต่อให้เราเข้าไปพัฒนาหมู่บ้านที่เขามีเครือข่ายอยู่ในนั้น ดังนั้น เราต้องมีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจนในการพิจารณาศักยภาพของชุมชนว่าเหมาะกับการท่องเที่ยวแบบนี้จริงหรือเปล่านั้น ตัวอย่างล่าสุดเพิ่งคุยกับทาง CPF (บมจ. เจริญโภคภัณฑ์อาหาร) เพื่อร่วมพัฒนาชุมชน 2 พื้นที่ในเครือ ที่บางหญ้าแพรก จ. สมุทรสาคร เป็นสถานที่ท่องเที่ยวไม่ไกลกรุงเทพฯ สามารถมากินอาหารทะเลสดๆ พร้อมวิวที่เหมือนได้อยู่ทะเลจริงๆ กับปากน้ำประแส จ. ระยอง ที่จะทำให้ได้รู้จักวิถีชีวิตที่อุดมด้วยธรรมชาติสมบูรณ์ รวมถึงป่าชายเลนที่ทาง CPF ได้เข้ามาพัฒนากระทั่งเป็นสถานที่สำหรับสูดอากาศบริสุทธิ์กลับไป โดยองค์กรเป็นผู้สนับสนุนเงินทุนในการนำประชุมเชิงปฏิบัติการ (Implement Workshop) เพื่อพัฒนาชุมชนทั้งหมด และทั้งหมดนี้ก็จะกลายเป็นรายรับของชุมชน ตอนนี้ยังอยู่ในกระบวนการพัฒนา”

พูดได้ว่านับตั้งแต่วันแรกที่เริ่มต้นจนล่วงเข้าสู่วันนี้ การเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นมากมาย ทั้งในแง่ความสำเร็จของคนทำงานและพัฒนาการในทางบวกจากชุมชน “เห็นชัดครับ อย่างหมู่บ้านหล่อโย ดอยแม่สลอง เชียงราย ที่เคยถูกทำท่องเที่ยวมา 30 กว่าปี เมื่อก่อนชาวบ้านวิ่งขายของที่ระลึก พอ 10 ปีให้หลังนักท่องเที่ยวเริ่มไม่ซื้อ ก็ต้องมีวิธีการใหม่ที่ทำให้ชาวบ้านได้ผลประโยชน์มากที่สุด เราเริ่มทำงานกับผู้ประกอบการคนเดียวด้วยตอนนั้น (โยฮัน ประกาศิต เซอมีอู่ เจ้าของโฮมสเตย์บ้านดินอาซา) ไปช่วยจนโฮมสเตย์บ้านดินเกิด พานักท่องเที่ยวเข้าไปให้ทำเวิร์กช็อปสานตะกร้าไม้ไผ่เต็นท์แบบชาวเขา ซึ่งปกติไม่เคยมีในหมู่บ้าน ทำให้ตอนนี้ก็มีนักท่องเที่ยวเข้ามาสม่ำเสมอ

LL การทำงานกับชุมชนนี้ ใช้ใจ ใช้ความรู้สึก กับความเป๋นจริง ไม่มีเล่ห์อะไรเลย

TT

ทุกเดือน แล้วตอนนี้เขาก็เอาเงินสะสมกองทุนไปทำเรื่องขยะ เรื่องการศึกษาเด็ก ถือเป็นชุมชนที่นำโมเดลทุกอย่างจากเราไปใช้ (ยิ้ม)

“อย่างในกรุงเทพฯ ตอนนีทัวร์ที่ได้รับความนิยมมากคือ ชุมชนกุฎีจีน ที่พานักท่องเที่ยวไปเรียนรู้อาหารอาหารชาววังที่แตง (ขนมขุสสุททอง) หนึ่งในคนชุมชนกุฎีจีนที่เราทำงานด้วย จากตอนแรกไม่รู้จะเล่าอะไร ตอนนี้เล่าได้ดีมาก ส่วนชุมชนคลองเตยเอง ผู้นำสื่อความหมายในชุมชนก็เล่าได้ว่าทำไมต้องทำทัวร์คลองเตย เพราะการท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือที่ทำให้คนรู้จักกันมากขึ้น ก็เลยนำเสนอเส้นทางท่องเที่ยวชุมชนคลองเตย ได้เดินผ่านทางรถไฟที่สวยงาม ได้กินขนมครก ร้อยพวงมาลัยกับชาวบ้าน เพื่อให้คนข้างนอกรู้ว่าคลองเตยไม่ได้มีแต่เรื่องแย่อยู่กับเรา ยังรักเราอยู่ (ยิ้ม) โดยเขาก็ยังไม่ได้เห็นเงินเป็นตัวหลักสำคัญของการทำท่องเที่ยวในหมู่บ้าน ถือว่าสำเร็จในการทำงานร่วมกันแล้วเราดึงศักยภาพของเขาออกมาให้ดีที่สุด ซึ่งความคาดหวังของเราคือการรักษาวินัยชีวิตที่เป็นเอกลักษณ์อันสวยงามชุมชนให้คงอยู่แต่คุณภาพชีวิตดีขึ้น

“การเปลี่ยนแปลงสำหรับชุมชน เน้นนอนเมื่อมีนักท่องเที่ยวเข้าไป ก็มีรายได้เพิ่มขึ้นแน่นอน แต่ก็ต้องมั่นใจว่ามีการกระจายเงินอย่างเป็นธรรม เพราะฉะนั้นก็ต้องทำโครงสร้างที่ชัดเจน เรามีคนในทีมที่เป็น Social Impact Manager ทำหน้าที่วัดผลกระทบทางสังคม ทั้ง 70 ชุมชน ที่เราทำงานด้วยตอนนี้รายได้เพิ่มขึ้นเท่าไร ซึ่งส่วนใหญ่รายรับต่อปีของเขาจะเพิ่มขึ้นประมาณ 20% ถ้าถามว่าการท่องเที่ยวยั่งยืนจะสร้างการเปลี่ยนแปลงอย่างไร พูดให้คนเห็นชัดที่สุดคือเรื่องของรายได้ครับ ผมรู้สึกว่าเมืองไทยเราสร้างรายได้เยอะมากจากการท่องเที่ยว ตัวเลขล่าสุด ปี 2560 อยู่ที่ราว 2.76 ล้านล้านบาท ถ้าเราดึงเงินตรงนั้นเข้าชุมชนมากขึ้น จะสามารถใช้ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชนได้เยอะมากจริงๆ คุณภาพชีวิตของคนจะดีขึ้นมาก ซึ่งมันทำได้ ถ้าเราเลือกที่จะทำนะ (ยิ้ม) และผมรู้สึกว่าการท่องเที่ยวเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่ทำให้คนเข้าใจกันได้ใกล้ชิดกันมากขึ้น ซึ่งเราก็พยายามใช้การท่องเที่ยวในการทำให้คนคุยกันมากขึ้น”

เส้นทางท่องเที่ยว (ยั่งยืน) ไม่ได้โรยด้วยกลีบกุหลาบ

ย่อมไม่ใช่เรื่องง่ายสำหรับการทำสิ่งที่ถือ

นิยามความยั่งยืน

“สำหรับ ‘ความยั่งยืน’ ผมมองว่า ทุกอย่างต้องเริ่มจากราก ในการท่องเที่ยวเรามองให้มันเป็นต้นไม้ สิ่งที่เราเห็น วิวทิวาอาราม หรือสถาปัตยกรรม ที่ระลึก อาจจะเป็นแค่ใบหรือกิ่ง แต่สิ่งที่เราไม่เคยเห็นคือราก ซึ่งผมว่าก็คือคนในพื้นที่ที่เป็นเจ้าของทรัพยากร ถ้าเราทำให้รากแข็งแรงได้ ไม่ว่าจะโตเป็นต้นหรือใบ อย่งไรมันก็จะสวยงาม”

เป็นการบุกเบิก โดยเฉพาะการเป็นบริษัททัวร์ด้านท่องเที่ยวที่ยั่งยืนแห่งแรกของเมืองไทย และแม้ตอนนี้จะไม่มีคำถามแล้วถึงความสำเร็จของ Local Alike แต่อุปสรรคปัญหา ก็มีเข้ามาท้าทายเสมอ เพียงแต่เปลี่ยนรูปแบบไปบ้างตามสถานการณ์ “มันก็เป็นเส้นทางของการทำธุรกิจ ตอนเริ่มต้นอาจเป็นปัญหาในการหาโมเดลที่จะตอบโจทย์ปัญหาต่างๆ ที่เราไปเจอมา ต้องหาเงินทุนมาอย่างไร เพราะเมื่อก่อนเคยคุยกับหลายเจ้ามาก แล้วไม่มีใครสนใจเลย จึงต้องหาวิธีการใหม่ในการหาเงินมาทำงานในแบบที่เราอยากให้มันเป็น โดยส่งแผนธุรกิจเข้าประกวด แล้วก็โชคดีที่เราชนะมาหลายรางวัล หลังจากนั้นทุนเริ่มเข้ามาเอง (หัวเราะ) ซึ่งรางวัลต่างๆ ที่เราได้รับมาก็เป็นตัวพิสูจน์ว่าสุดท้ายคนก็เห็นว่าเป็นสิ่งที่เราทำมันสำคัญจริงๆ

“ในช่วงกลางๆ ของการทำงาน ปัญหาที่จะเป็นเรื่องการหาตลาดที่เหมาะสมกับชุมชน ตอนเปิดตัวเราคิดว่าตลาดรายบุคคลที่เป็นต่างชาติน่าจะเหมาะ แต่ปรากฏว่าต้องใช้งบประมาณสูงมาก เราก็เลยหันมาจับตลาดองค์กร ซึ่งให้ผลตอบแทนดีมาก ถือว่า Local Alike แทบจะเป็นผู้บุกเบิกเจ้าแรกเลยที่พาลูกค้าจากองค์กรไปทำทริป Co-operate Outing และตอนนี้ก็กลายเป็นตลาดหลักของเรา

“แต่ระดับความยากในตอนนั้นมาถึงจุดที่ต้องขยายงาน มีชุมชนที่เราต้องดูแลมากขึ้นมากถึง 70 ชุมชนทั่วประเทศ เพราะฉะนั้นทีมเราต้องโตด้วย ตอนนั้นผมก็เลยยุ่งเรื่องการจัดการทีม ต้องบริหารอย่างไรให้คนในทีมแฮปปี้ ให้องค์ความรู้ที่เรามีอยู่และความเป็นแบรนด์ Local Alike อยู่ในตัวน้องๆ ทุกคน

“ด้วยความที่เราเกิดมาจากการทำงานกับชุมชน ผมรู้สึกว่าการทำงานกับชุมชนง่ายกว่าการทำธุรกิจเยอะนะ (หัวเราะ) เพราะการทำงานกับชุมชนนี้เข้าใจ ใช้ความรู้สึก กับความเป็นจริง ไม่มีเล่ห์อะไรเลย แต่ตอนนี้พอต้องทำธุรกิจมากขึ้น โอกาสที่จะได้ลงไปทำงานกับชุมชน ซึ่งเป็นสิ่งที่รู้สึกว่าการันต์ที่สุดก็น้อยลงมาก ก็ต้องพยายามบาลานซ์ครับ เพราะผมรู้สึกว่าถ้าอยู่กรุงเทพฯ นานมากๆ จะรู้สึกไม่มีพลังแล้ว (หัวเราะ) ก็ต้องเดินทางไปหาชุมชนบ้าง

“อย่างไรก็ตาม ปัจจุบัน Local Alike ผ่านจุดคุ้มทุนเมื่อ 2 ปีที่แล้ว เพราะทุกโมเดลที่เราทำมันสามารถสร้างรายได้ให้หมดเลย ในการพัฒนาชุมชนเรามีองค์กรหรือพาร์ทเนอร์เข้า

มาสนับสนุนเงินทุน ด้านบริษัททัวร์แน่นอนเราทำรายได้ ส่วนเว็บมาร์เก็ตเพลสเราก็เริ่มทำรายได้ มีนักท่องเที่ยวต่างชาติจองเข้ามาสม่ำเสมอ เงินกองทุนก็เริ่มที่จะสร้างรายได้เพียงพอ ดังนั้น ทุกวันนี้สำหรับ Local Alike เราอยู่ได้ (ยิ้ม) ชุมชนยังแฮปปี้กับเรา นี่คือส่วนสังคม ส่วนเศรษฐกิจ บริษัทเราอยู่ได้แล้ว ด้านสิ่งแวดล้อม ทุกทัวร์ของเราแน่ใจได้ว่าเราไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม พร้อมกับให้ความรู้นักท่องเที่ยวในการไม่ทำลายสิ่งแวดล้อมเช่นกัน ก็ตอบทั้งสามโจทย์ความยั่งยืนนี้

“ตอนนี้ Local Alike ทำงานระดับหมู่บ้าน เราก็อยากท้าทายตัวเองเหมือนกันนะ โดยพยายามที่จะจับสเกลใหญ่ในระดับตำบล อำเภอมากขึ้น อยากทำให้การท่องเที่ยวชุมชนเป็นสมการหลักของการท่องเที่ยวบ้านเรา โดยไม่ถูกมองแค่ Sea Sand Sun มันควรจะเป็น Sea Sand Sun แล้วก็ Sustainable

“นอกจากนี้เรากำลังขยายโมเดล Local Alike ไปยังประเทศอื่นด้วย โดยร่วมมือกับองค์กร Local Partners ที่มีศักยภาพ อย่างที่เวียดนามเราทำมาหนึ่งปีแล้ว มีประมาณ 5 ชุมชนที่จะพัฒนาต่อต้นปีนี้ รวมถึงกำลังจะคุยกับที่ไต้หวันและอินเดีย สุดท้ายเมื่อแชร์มาร์เก็ตเพลสด้วยกันจะทำให้เรามีโปรดักต์ที่หลากหลายมากขึ้น ไม่ใช่แค่ในเมืองไทย

“สำหรับอีก 5-10 ปีข้างหน้า เป้าหมายส่วนตัววางไว้ก็เชื่อมโยงกันอยู่กับเป้าหมายในเรื่องของการทำงาน ถ้าธุรกิจของเราอยู่ได้ เราก็สามารถเลี้ยงตัวเองได้ ดูแลครอบครัวได้ดีขึ้น ซึ่งตอนนี้เราก็กินเลี้ยงตัวเองได้แล้วในเรื่องของธุรกิจ แต่ก็ยังอยากให้เห็นเมืองไทยเป็นที่รู้จักมากขึ้นในเรื่องการท่องเที่ยวยั่งยืน เราอยากเป็นองค์กรที่เป็นตัวอย่างว่าการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนควรจะมีวิถีปฏิบัติอย่างไร

“อาจจะแปลกนิดหนึ่งตรงที่เราทำธุรกิจโดยมีเป้าหมายเพื่อให้ชุมชนจัดการตัวเองได้นั้นหมายถึงถ้าเขาออกจากธุรกิจนี้ได้โดยที่ไม่มีความช่วยเหลือ Local Alike ก็จะแฮปปี้มากๆ เมื่อถึงเวลานั้นเราก็มีทางออกโดยอาจหาโอกาสใหม่ๆ ทำธุรกิจใหม่ๆ กับชุมชน เช่นธุรกิจผลิตภัณฑ์ชาวบ้าน เพราะอันที่จริงเราทำบริษัทนี้มาเพื่อแก้ปัญหาอะไรบางอย่าง ถ้าปัญหานั้นหมดไป หมายความว่าเราไม่ต้องมีเราแล้วก็ได้ ผมเชื่อมั่นว่ามันน่าจะเป็นเป้าหมายและเป็นคำตอบที่ดีที่สุดของการทำกิจการเพื่อสังคมนะ” 🌱

ABOUT LOCAL ALIKE

เริ่มก่อตั้ง : ปี 2013
 ภารกิจหลัก : มุ่งสร้างโอกาสให้ชุมชนและคนในท้องถิ่นมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นผ่านรูปแบบการท่องเที่ยววิถีไทยที่แตกต่างและมีเอกลักษณ์
 รางวัลที่ได้รับ :

- รองชนะเลิศอันดับที่ 3 โครงการ BANPU Champions for Change ปีที่ 2 ในการประกวดแผนธุรกิจเพื่อสังคม ระบบภูมิภาคเอเชีย DBS NUS Social Venture Challenge Asia ประเทศสิงคโปร์
- ชนะเลิศรายการ AIS the Startup 2014 ในสาขา Social Business
- ชนะเลิศการแข่งขัน Young Social Entrepreneurship Program 2014 จาก Singapore International Foundation (SIF) ประเทศสิงคโปร์
- ชนะเลิศ Digital Innovation Award สาขา Digital Aids Asia
- ชนะเลิศ Thailand Green Excellent Awards 2015: Community-Based Tourism
- ชนะเลิศ Chivas The Venture, Social Enterprise ปี 2556
- เข้ารอบ 10 ทีมสุดท้าย รางวัล Booking.com Booster 2017 โดย Booking.com ณ กรุงอัมสเตอร์ดัม เนเธอร์แลนด์

เพิ่มเติมคลิก : www.facebook.com/LocalAlike
<https://localalike.com/>

เรื่อง : ศรีณยู นกแก้ว ภาพ : 123rf.com

พักใจไปกับการอนุรักษ์ที่ยั่งยืน ณ “Feynan Ecolodge”

หลังจากที่ยูเอ็นได้ออกมาประกาศให้ปี 2017 เป็นปีแห่งการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน หลายประเทศก็ออกมาร่วมตอบรับ แต่ปัญหาที่พบคือการตั้งคำถามกลับไปว่า “ความยั่งยืนที่แท้จริงคืออะไร” ซึ่งคำตอบคงไม่ใช่เพียงการแยกขยะในห้องพัก หรือการบำบัดน้ำเสียก่อนปล่อยสู่น้ำสายหลักเท่านั้น แต่ความยั่งยืนที่แท้จริงยังหยั่งรากลึกไปถึงการสร้างจิตสำนึกให้กับนักเดินทาง เช่นเดียวกับที่ Feynan Ecolodge ได้ค่อยๆ หยั่งรากแห่งความยั่งยืนลงที่ประเทศจอร์แดน

Feynan Ecolodge คือที่พักสไตล์อีโคที่ติดอันดับท็อปของนิตยสาร National Geographic Traveler ซึ่งแน่นอนว่าเหตุผลไม่ใช่เพียงเพราะความสวยงามของที่พัก แลนด์สเคปหรือความหลากหลายเชิงภูมิศาสตร์ของพื้นที่ในเขตสงวนของ Dana Biosphere Reserve ซึ่งเป็นพื้นที่อนุรักษ์ที่ใหญ่เป็นอันดับสองในจอร์แดนและเป็นบ้านของสัตว์ป่านานาชนิด แต่เหตุที่ Feynan Ecolodge โด่งดังทั่วโลกก็ด้วยการสร้างความยั่งยืนให้ทั้งชุมชนและธรรมชาติ รวมทั้งสามารถเปลี่ยนการท่องเที่ยวให้เป็นพลังแห่งการอนุรักษ์ได้อย่างไม่น่าเชื่อ

Feynan Ecolodge ถูกสร้างขึ้นในปี 2005 โดย The Royal Society for the Conservation of Nature (RSCN) ต่อมาในปี 2009 ได้พันธมิตรจากภาคเอกชนอย่าง EcoHotels เข้าช่วยบริหาร พร้อมหยิบยื่นโอกาสดีๆ ให้กับ

นักท่องเที่ยว ได้เข้าสัมผัสผืนดินแดนที่แสนบริสุทธิ์ของจอร์แดน ไม่ว่าจะพบปะเรียนรู้ผู้คนท้องถิ่น หรือสำรวจประวัติศาสตร์สมัยโบราณ ในแนวทางที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด

การออกแบบที่นี่ยังสร้างได้กลมกลืนกับธรรมชาติด้วยการนำเรื่องราวของคาราวาน อูฐบนเส้นทางสายไหมมาเป็นแรงบันดาลใจ พร้อมนำวัสดุและเทคนิคของช่างโบราณมาใช้เพื่อการปรับลดอุณหภูมิที่ขึ้นลงอย่างรวดเร็วกลางทะเลทราย ที่สำคัญยังจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวไว้เพียง 26 ห้องเท่านั้น

ในด้านพลังงาน ที่นี่ยังนำพลังงานแสงอาทิตย์มาใช้ทั้งหมดโดยไม่ต้องพึ่งพาไฟฟ้าจากส่วนกลาง ด้านแหล่งน้ำก็มาจากน้ำพุธรรมชาติในท้องถิ่น ทั้งยังไม่มีการสร้างถนนลาดยางเพิ่มเติมเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้เข้าพักทุกคนที่มาที่นี่ต้องจอดรถไว้ที่ศูนย์บริการ

นักท่องเที่ยว และต่อรถของชาวบ้านเชื่อมมายังที่พัก นี่เป็นหนทางที่จะช่วยสร้างงานและกระจายรายได้ให้กับ 45 ครอบครัวในพื้นที่ เช่นเดียวกับกิจกรรมการท่องเที่ยวที่มีคนท้องถิ่นทำหน้าที่เป็นไกด์ พาไปดูวิถีชีวิต งานคราฟต์ อาชีพ เรียนรู้ด้านอาหาร รวมทั้งกิจกรรมปั่นจักรยาน ปีนเขา และผจญภัยในเมืองแร่ทองแดงเก่าแก่ที่ถูกทิ้งร้าง

อีกหัวใจของ Feynan Ecolodge คือการให้นักท่องเที่ยวทำหน้าที่เป็นนักสำรวจที่คอยเฝ้าดูอยู่ห่างๆ ไม่มีการสร้างสิ่งแปลกปลอมให้ธรรมชาติ ไม่มีการปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตของชาวบ้านเพื่อรอต้อนรับนักท่องเที่ยว กลับกันเป็นนักท่องเที่ยวต่างหากที่ต้องปรับเปลี่ยนตัวเองเพื่อความเข้าใจในวิถีของท้องถิ่นที่มากขึ้น ซึ่งนี่คือหัวใจแห่งความยั่งยืน เพราะหากวันใดที่นักท่องเที่ยวไม่ได้มาเยี่ยมเยือน นั่นก็ไม่ได้แปลว่าชาวบ้านจะขาดรายได้เหมือนในหลายชุมชนที่ต้องละทิ้งวิถีดั้งเดิมไปพึ่งพารายได้จาก การท่องเที่ยวเพียงเท่านั้น

และสุดท้ายในแง่ของการอนุรักษ์ เมื่อ Feynan Ecolodge ได้พิสูจน์ให้ชุมชนเห็นแล้วว่าความสมบูรณ์ของธรรมชาติคือสิ่งที่ดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเข้ามา ธรรมชาติที่บริสุทธิ์สามารถสร้างรายได้โดยไม่ต้องปรุงแต่ง เมื่อนั้นความรู้สึกหวงแหนและอนุรักษ์ของคนในชุมชนจะเกิดขึ้นอย่างอัตโนมัติ พร้อมกับแปรเปลี่ยนเป็นพลังสำคัญในการช่วยกันสอดส่องดูแลและส่งต่อความสมบูรณ์นี้ไปสู่ลูกหลานต่อไป (ecohotels.me/Feynan) 🌱

กินเปลี่ยนโลกแบบฉบับ 'Locavore'

ถือว่าเป็นจุดเริ่มต้นที่ดีมากสำหรับเมืองไทยเมื่อบรรดาเซฟดาวรุ่งจากร้านดัง ไม่ว่าจะเป็น เซฟหนุ่ม-วิระวัฒน์ และเซฟใจ-วรวิทย์ ตรียศเสนาวรรณ สองพี่น้องแห่งทางหมวยแอนด์ซันส์ จังหวัดอุดรธานี เซฟก้อง-ก้องวุฒิ ชัยวงศ์ขจร จาก Locus: Native Food Lab จังหวัดเชียงราย หรือจะเป็นกรรมการที่อพยพไทยแลนด์สุดโหดจากร้าน Le Du เซฟต้น-ฉัตรภูธร ทัศนาศจร โดยเซฟทั้งหมดที่กล่าวมาต่างก็กำลังช่วยกันปลุกกระแสวัตถุดิบในท้องถิ่นไทยนิยมให้กลับมาเป็นไฮไลต์ใหม่ของวงการอาหาร ทั้งในเรื่องการย้ายร้านไปอยู่ในแหล่งวัตถุดิบ หรือการสร้างอีเวนต์พาคนกินเดินป่าไปตามหาต้นทางของวัตถุดิบก่อนจะเปลี่ยนเป็นเมนูเด็ดสุดหรู ซึ่งการกลับมาเน้นที่อาหารท้องถิ่นนั้น นอกจากจะเป็นการยกมาตรฐานวัตถุดิบพื้นบ้านให้มีคุณภาพที่ดียิ่งขึ้นแล้ว กระแสการกินแบบท้องถิ่น (Local) ยังสอดคล้องกับวิถีการกินในรูปแบบ Locavore ที่กลายเป็นเทรนด์ที่มาแรงในวงการอาหารต่างประเทศไปเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

หลายคนอาจจะยังไม่คุ้นเคยกับคำว่า Locavore แต่หากบอกว่าเป็นคือหลักการที่คล้ายคลึงกับ 100 Miles Diet ก็คงจะทำให้เห็นภาพที่ชัดเจนขึ้น เพราะคอนเซ็ปต์ของ Locavore และ 100 Miles Diet ต่างก็เลือกบริโภคเฉพาะอาหารที่ปรุงจากวัตถุดิบในท้องถิ่น ซึ่งแน่นอนว่าต้องเป็นวัตถุดิบที่เก็บเกี่ยวตามฤดูกาล บ้างก็ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่รื้อฟื้นสูญหายในการปรุงแต่ง และด้วยความที่เป็นวัตถุดิบในท้องถิ่นที่อยู่รอบกายจึงทำให้ลดภาระการขนส่งจากไร่สู่พ่อค้าคนกลาง สูโกดังเก็บสินค้า ตลาด ห้างสรรพสินค้า จนกว่าจะมาถึงโต๊ะอาหาร หมายความว่าทางเลือกกินวัตถุดิบในท้องถิ่นจึงเป็นการลดตัวเลขของคาร์บอนฟุตพริ้นต์ได้อย่างชัดเจน

ในด้านการปรุงอาหารนั้นนอกจากรสชาติที่มาจากความสดใหม่แล้ว สิ่งที่ดีตามมาจากการจับจ่ายซื้อวัตถุดิบคุณภาพในท้องถิ่น คือเรื่องรายได้ที่กระจายสู่เกษตรกร พร้อมยกระดับพืชผักพื้นบ้านให้มีราคาที่ดีขึ้น แถมท้ายด้วยเรื่องของสุขภาพ เพราะนอกจากจะไม่ต้องใช้สารเคมีในการคงความสดให้ถึงมือผู้บริโภคแล้ว วิถีท้องถิ่นยังนำมาซึ่งสารอาหารที่ครบถ้วนกว่าวัตถุดิบที่เก็บรักษาไว้นาน อีกทั้งวัตถุดิบจากท้องถิ่นยังส่งผลโดยตรงต่อการลดโรคอ้วนและเบาหวาน โดย Journal of Rural Health ได้เคยระบุว่าตัวเลขที่เพิ่มขึ้นของการบริโภคผักผลไม้ในท้องถิ่นที่เพิ่มขึ้น แปรผกผันกับการลดลงของผู้ป่วยโรคเบาหวาน และอ้วนลงพุงในสหรัฐอเมริกาอย่างชัดเจน 🌱

ที่มา : <https://www.chiroone.net/bewell/going-locavore-what-this-movement-means-to-you>
<http://www.worldwatch.org/node/6064>
<http://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/19320240802244082>
<http://www.besthealthmag.ca/best-you/green-living/6-tips-to-help-you-follow-the-100-mile-diet/view-all/>

ภาพ : ภัทรรัตน์ วัฒน

'Reaching Out' เปลี่ยนเสียงที่ไม่ได้ยินเป็นพลังแห่งความสุข

เมื่อพูดถึง ฮอยอัน (Hoi An) สิ่งทีหลายคนนึกถึงคือเมืองแห่งโคมไฟ หรือไม่กี่เมืองมรดกโลกสี่เหลี่ยมสตาร์ตที่ตั้งอยู่ริมแม่น้ำทูโบน (Thu Bon) ตอนกลางของประเทศเวียดนาม แต่วันนี้เราจะพาไปรู้จักฮอยอันในมุมใหม่ผ่านคาเฟ่ในความเจียบที่ชื่อ Reaching Out ซึ่งไม่ธรรมดาด้วยการเป็นเสมือนจิ๊กซอว์เชื่อมระหว่างนักท่องเที่ยว ผู้ขาดโอกาส และการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น

คาเฟ่ขนาดเล็กในบ้านไม้เก่าสไตล์เวียดนามที่ชื่อ Reaching Out หลังนี้ตกแต่งอย่างเรียบง่าย ทว่าไม่ธรรมดาด้วยข้อความเชิญชวนให้คนที่เข้ามาใช้บริการอ้อมไปกับความสุขที่ได้รับจากโลกแห่งความเจียบ โดยบนโต๊ะอาหารทุกโต๊ะจะมีชุดคำพูดบนป้ายไม้เล็กๆ เช่น ขอบคุณ เช็กบิล น้ำ วางไว้เพื่อบอกความต้องการของลูกค้า ซึ่งเหตุก็เพราะพนักงานทั้งหมดของที่นี่เป็นผู้บกพร่องทางการได้ยิน ทว่ายังสามารถทำงานด้านอื่นๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Reaching Out เป็นโมเดลธุรกิจการท่องเที่ยวเพื่อสังคมถือกำเนิดขึ้นในปี 2000 พร้อมกับการเปิดตัวร้านขายของที่ระลึกงานฝีมือ Reaching Out Arts & Crafts ซึ่งตั้งอยู่ไม่ไกลกัน ความพิเศษของ Reaching Out Arts & Crafts คือการสร้างงานให้ผู้พิการด้านต่างๆ ด้วยงานช่างและศิลปหัตถกรรมท้องถิ่น ไม่ว่าจะเป็นเซรามิก ทองเหลือง แก้วกรองกาแฟแบบเวียดนาม หรืองานปักผ้า ปัจจุบัน Reaching Out จ้างงานทั้งคนปกติและคนพิการมากกว่า 70 คน เป็นการรวมพลังเพื่อขับเคลื่อนวิสาหกิจนี้ โดยเฉพาะคนพิการ ได้กลายมาเป็นกำลังหลักในการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านของฮอยอันไม่ให้สูญหาย พร้อมกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวจากทั่วโลกที่เดินทางมายังฮอยอันได้เห็นศักยภาพที่ซ่อนอยู่ใต้ความบกพร่องด้านต่างๆ กลายเป็นของฝากจากการเดินทางที่มากกว่าคำว่าคุณค่า (reachingoutvietnam.com) 🌱

CREATING A BETTER LIFE

เรื่อง : ชมพูพิวเซีย ภาพ : 123rf.com

“ทำไมต้อง...ท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน”

ในปี 2560 ที่ผ่านมา เทรนด์การท่องเที่ยวของโลกได้สร้างค่านิยมในการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ที่ได้รับคามนิยมในกลุ่มคนรุ่นใหม่ หัวใจชอบเที่ยวไว้ 3 เทรนด์ดังนี้

1. เที่ยวไปด้วย ทำงานไปด้วยแบบ

Bleisure (Business และ Leisure)

2. เที่ยวเพื่อเปิดประสบการณ์ใหม่ ดังที่เราจะเห็นการตามล่าหาแสงเหนือที่ไอซ์แลนด์ พิกัดของดินแดนที่เคยถูกซ่อนเร้น ล้วนถูกค้นพบโดยนักเดินทางรุ่นใหม่

3. เที่ยวอย่างยั่งยืน ซึ่งในปี 2560 องค์การสหประชาชาติได้ประกาศให้เป็นปีการท่องเที่ยวเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนนานาชาติ (International Year of Sustainable Tourism for Development)

เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจน ความเท่าเทียมทางเพศสภาพ และความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อม โดยใช้การท่องเที่ยวเข้ามาเป็นส่วนสำคัญในการแก้ไขปัญหาเหล่านี้

เที่ยวอย่างยั่งยืน ใครกันที่ยั่งยืน

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนเอาไว้ สรุปให้เข้าใจพอสังเขปได้ว่า “การท่องเที่ยวที่มีการจัดการและพัฒนาทรัพยากร เพื่อตอบสนองความจำเป็นทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสุนทรียภาพ สามารถรักษาเอกลักษณ์ของธรรมชาติและวัฒนธรรมท้องถิ่นไว้ เกิดการศึกษาสร้างสรรค์ และสานต่อให้เกิดผลกระทบต่อส่วนรวมอย่างน้อยที่สุด และใช้ประโยชน์ได้ยาวนานที่สุด”

นักท่องเที่ยวก็ได้ท่องเที่ยวเพื่อเรียนรู้ และเกิดประสบการณ์ใหม่

ผู้เป็นเจ้าของท้องถิ่นก็ได้รับรายได้ เกิดการจ้างงานในชุมชน และผลกระทบเชิงบวกทางเศรษฐกิจตามมา

ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น ขนบธรรมเนียมดั้งเดิมก็ได้รับการอนุรักษ์

ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมของท้องถิ่นนั้นๆ ก็ได้รับการอนุรักษ์ สงวนรักษา จากทั้งเจ้าบ้านและผู้มาเยือน ด้วยการหว่านเมล็ดพันธุ์แห่งจิตสำนึกลงไปและส่งต่อกันจากรุ่นสู่รุ่น

เทรนด์ใหม่ ใส่ใจความยั่งยืน

ความรู้ ความรัก ความรับผิดชอบ

3 คำนี้อาจถือเป็นกุญแจสำคัญที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงรูปแบบการท่องเที่ยวให้แตกต่างไปจากเดิม เราอยู่ในยุคที่คนรุ่นใหม่ใส่ใจและความสำคัญกับ ‘คุณค่า’ มากกว่า ‘มูลค่า’ และนี่อาจเป็นจุดเริ่มต้นเล็กๆ ที่เราสามารถสร้างคุณค่าจากตนเองและส่งตรงถึงผู้อื่นได้ผ่านการท่องเที่ยว

ก่อนหน้านี้ เว็บไซต์จองที่พักชั้นนำระดับโลกอย่าง Booking.com ได้จัดทำรายงานผลการสำรวจ ‘Sustainable Travel Report’ ในแง่มุมต่างๆ และหนึ่งในนั้นได้ถามถึงความเข้าใจของนักท่องเที่ยวใน 10 ประเทศทั่วโลกว่า พวกเขาเข้าใจ

เรื่องการท่องเที่ยวยั่งยืนอย่างไรบ้าง

32% ระบุว่า การชดเชยการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์จากการเดินทางทางอากาศของสายการบินต่างๆ เป็นการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (แล้ว)

22% รู้สึกว่าการพักในพื้นที่อนุรักษ์ธรรมชาติ เช่น อุทยานแห่งชาติ ถือเป็นการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (แล้ว)

16% คิดว่าการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนหมายถึงการตั้งแคมป์ (แล้ว)

ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมของท้องถิ่นนั้นๆ ก็ได้รับการอนุรักษ์ สงวนรักษา จากทั้งเจ้าบ้าน และผู้มาเยือน ด้วยการหว่านเมล็ดพันธุ์แห่งจิตสำนึกลงไปและส่งต่อกันจากรุ่นสู่รุ่น

จากสถิติด้านบน ขวนให้คิดสงสัยว่าแท้จริงแล้วผู้เข้าพักอาจยังไม่เข้าใจความหมายของการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนสักเท่าไรนัก ดังนั้น เพื่อให้เข้าใจความหมายของการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนอย่างแท้จริง เรามี 5 เทคนิค เที่ยวอย่างยั่งยืนได้ง่ายๆ ด้วยตัวคุณเองมาฝาก 🌱

ที่มา :

<https://news.booking.com/sustainable-travel-2016>

https://www.prachachat.net/news_detail.php?news-id=1463038879

วารสาร อพท Travel ฉบับกันยายน 2015

5 เทคนิคเที่ยวด้วยตัวเองง่ายๆ มีสไตล์ มีความยั่งยืน

1. เที่ยวช้าๆ ลัดเลาะ เจาะให้ถึงแก่น

แท้จริงแล้วนี่ละคือเที่ยวแบบ Slow Life ใช้วิธีปั่นจักรยาน นั่งรถราง หรือเดินชมเมือง เพื่อจะได้สัมผัสกับวิถีชีวิตของชุมชนอย่างแท้จริง ทั้งยังช่วยลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ด้วย

2. เที่ยวให้อิ่ม ลิ้มรสอาหารพื้นเมือง

มาเยือนถึงถิ่นก็ต้องกินอาหารท้องถิ่นสดใหม่ ไร้สารเคมี แถมยังไม่ต้องพึ่งพาการขนส่งมาจากแดนไกล แบบนี้เรียกเที่ยวแบบโลว์คาร์บอนเช่นกันนะ

3. เที่ยวอย่างเคารพ และมีจิตสำนึก

เริ่มจากสิ่งเล็กๆ เพียงแค่ลดปริมาณขยะให้ชุมชนหรือที่เที่ยวนั้น ให้ความเคารพธรรมชาติ รวมถึงวัฒนธรรมของชุมชนและสถานที่นั้นๆ

4. เที่ยวอย่างรักษ์ พักโรงแรมสีเขียว

เลือกโรงแรมที่มีระบบบริหารจัดการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เช่น มีระบบคัดแยกขยะ ลดการใช้เคมีในการซักล้าง โรงแรมบางแห่งใช้พลังงานทดแทน อาทิ โซลาร์เซลล์ หรือใช้น้ำอุ่นด้วยพลังงานความร้อนของโรงแรมเอง มีผ้าปูที่นอนจากผ้าฝ้ายเกษตรอินทรีย์ที่อุดหนุนจากคนในท้องถิ่น และที่สำคัญ ทุกมื้ออาหารก็ส่งตรงจากฟาร์มของตำบล ใช้บริการอาหารที่ใช้วัตถุดิบในท้องถิ่นด้วยเช่นกัน

5. เที่ยวเรียนรู้ ไปเห็น ไปดูวัฒนธรรมที่แตกต่าง

เที่ยวด้วยใจเปิดกว้าง อ่อนน้อมด้วยการตีความกับศิลปวัฒนธรรม เรียนรู้ทักษะงานฝีมือที่ทรงคุณค่าจากคนในท้องถิ่น โอกาสออกไปเรียนรู้วิถีชีวิตประจำวันของคนในชุมชน พบปะพูดคุยกับชาวบ้านที่อยู่ในพื้นที่ สักเล็กๆ เช่นนี้อาจทำให้คุณได้ทั้งความสุข พร้อมกับความรู้ และประสบการณ์ใหม่ๆ

ก้าวเท้าออกจากบ้านครั้งต่อไปอย่าลืมหยิบ 5 ไอเดียเที่ยวแบบหัวใจยั่งยืน ใส่กระเป๋าเดินทางของคุณไปด้วย

เดินทางอย่างไม่เบียดเบียนโลก

จิรภัทร พัวพิพัฒน์ The Walking Backpack

● ดอยม่อนจอง จังหวัดเชียงใหม่

นับตั้งแต่วันที่ตกหลุมรักการเที่ยวแบบ
ฉายเดี่ยวแบ็กแพ็คเมื่อ 5 ปีก่อน ถึงวันนี้ ปั่น -
จิรภัทร พัวพิพัฒน์ หนุ่มนักเดินทางเจ้าของ
เพจ The Walking Backpack ที่มีคนติดตาม
กว่า 2 แสนโลก์ ก็แบกเป้พร้อมกล้องคู่มือออก
ตะลุยมาแล้วคอนโลกเกือบ 50 ประเทศ ซึ่ง
‘บิวบาน’ ฉบับนี้ก็มีโอกาสได้ออกท่องโลก
ไปพร้อมกับเขา และเรียนรู้แนวคิดท่องเที่ยว
ที่ยั่งยืนผ่านมุมมองของนักเดินทางที่ยึดหลัก
‘เปิดรับทุกความคิดที่โลกนี้มี’
เที่ยวคนเดียวก็ได้... สบายดีด้วย

จากเรื่องเล่าย้อนวัยเด็กทำให้พบว่าความรัก

ในการเดินทางของหนุ่มปั่น มีต้นทางมาจาก
ครอบครัวของเขานั่นเองที่เป็นฝ่ายพาเที่ยว
ในวันหยุดทุกเทศกาล ส่งผลให้เป็นคนที่ชอบ
ผจญภัยมาตั้งแต่เด็ก หากแต่จุดเปลี่ยนสำคัญ
ที่สุดเกิดขึ้นตอนเรียนมหาวิทยาลัยปี 2 ที่
สิงคโปร์ การไปเที่ยวคนเดียวครั้งแรกในชีวิต
ตามคำแนะนำของรุ่นน้องได้เปิดโลกของการ
เดินทางมุมใหม่ที่ไม่ใช่แค่คิดใจ หากยังกลายเป็น
รูปแบบการท่องเที่ยวเฉพาะตัวแบบแบกเป้
ลุยเดี่ยวเที่ยวคนเดียวมาจนถึงวันนี้

“การเที่ยวครั้งนั้นทำให้ผมรู้สึกว่าการ
ของผมเปลี่ยนไปเยอะมาก ได้เจอเพื่อน

แบ็กแพ็คเกอร์ ซึ่งทุกคนมาจากแต่ละที่ในโลก
แล้วก็มาเป็นเพื่อนกัน แลกเปลี่ยนประสบการณ์
กัน เป็นครั้งแรกที่ผมได้เรียนรู้ว่า เฮ้ย มันมี
สังคมแบบนี้อยู่ด้วย และการเดินทางคนเดียว
ก็ไม่ได้ยากขนาดนั้น แค่นั่งรถออกจากหอพัก
มาต่อเรือ ใช้เวลา 4-5 ชั่วโมง ก็ถึงเกาะเตี๋ยมัน
ซึ่งมีชื่อเสียงด้านเป็นแหล่งดำน้ำที่สวยงาม
ที่สุด”

จากจุดเริ่มต้นแรกทำให้เกิดการออก
เดินทางคนเดียวตามมาทุกครั้งหลังปิดเทอม
เพื่อเรียนรู้โลกกว้าง ทำความรู้จักผู้คนใหม่ๆ
พร้อมถ่ายรูปสวยๆ และการเดินทางก็มี

รูปแบบเฉพาะตัวที่ชัดเจนขึ้น “ผมสนใจทุกเรื่อง ตั้งแต่สังคม วัฒนธรรม อาหาร ความเป็นอยู่ การใช้ชีวิต ทุกที่ที่ผมไปก็จะมีเรื่องน่าสนใจ ต่างกันไป แต่ที่ผมชอบหลักๆ เลยคือธรรมชาติ ทุกปีผมจะไปปีนภูเขาสูงหนึ่งครั้ง แล้วก็ไปดำน้ำหรือไปทะเลที่อยากไปหนึ่งครั้ง

“ผมเชื่อว่าพฤติกรรมความเป็นนักเดินทาง และมนุษย์โลกที่ดี ก็คือต้องไม่เบียดเบียนธรรมชาติ ต้องดูแลรักษาธรรมชาติของที่นั่น และสิ่งหนึ่งที่เป็นหลักที่ผมใช้ก็คือ เวลาเดินทางไปไหนอย่าไปตัดสินเขาด้วยมาตรฐานของเรา ต้องเข้าใจว่าวัฒนธรรมของแต่ละประเทศ เราไม่สามารถเอาตัวเองมาเป็นบรรทัดฐานได้ ผมเดินทางเยอะจนมีหนึ่งเรื่องที่ผมเข้าใจ แล้วเก็บไปเป็นหลักในการใช้ชีวิตก็คือ โลกนี้มันไม่มีอะไรที่มันขาว-ดำ ถูก-ผิด 100% การเดินทางสอนให้ผมเปิดรับทุกความคิดที่โลกนี้มีอยู่ แล้วก็เก็บเอาสิ่งที่ดีที่เราเรียนรู้ในแต่ละที่มาปรับใช้ในสิ่งที่คิดว่าเหมาะสมกับตัวเรา แล้วก็ใช้ชีวิตเป็นคนที่มีความสุข”

ท่องเที่ยวต้องยั่งยืนทั้งสิ่งแวดล้อมและคน

“การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนตามความเข้าใจของผม ประกอบไปด้วย 2 อย่าง คือ ความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อม คือไปเที่ยวอย่างไรไม่ให้เกิดผลกระทบต่อธรรมชาติ ไม่ทำให้ธรรมชาติที่นั่นเสียหาย ส่วนเรื่องที่สอง คือความยั่งยืนในเรื่องของสังคมหรือมนุษย์ ไปเที่ยวอย่างไรไม่ทำให้วิถีชีวิตของชาวบ้านเขาเปลี่ยนไป ไม่ใช่ว่าสมัยก่อนเขาปลูกไร่ปลูกชา พอไปถึงแล้วเอาเงินไปเทจ ทุกคนมาเป็นพนักงาน รีสอร์ทหมด อันนี้ก็จะไม่ยั่งยืน ซึ่งถ้าจะพูดถึงความพยายามที่จะทำให้การท่องเที่ยวเป็นเรื่องยั่งยืน ในมุมมองของนักท่องเที่ยวผมว่าเราก็ทำได้ระดับหนึ่งนะครับ เช่น เริ่มจากการที่เราต้องรู้ว่าอะไรถูกต้อง อะไรไม่ถูกต้อง มีจิตสำนึก ไม่สนับสนุนการเบียดเบียนทั้งธรรมชาติและชาวบ้าน ไม่พยายามเอาอะไรจากตรงนั้นกลับมา ห้ามทิ้งขยะ หรือทำลายสภาพแวดล้อม แต่ก็ยังมีอีกหลายอย่างที่เป็นเรื่องของแต่ละประเทศที่เขาจัดการอย่างไรด้วย มีส่วนร่วมคนละครั้งทางครับ”

จากจำนวนกว่า 30 ประเทศที่หนุ่มปั่นเคยไปเยือนมา เมื่อขอให้เขายกตัวอย่างสถานที่ท่องเที่ยวที่มีการจัดการที่ดีจนสร้างความประทับใจ หนุ่มนักเดินทางขอยกนิ้วให้กับที่นี่

“ตอนผมไปเที่ยวยุโรป มีเมืองหนึ่งทางใต้เทือกเขาแอลป์ ชื่อว่า Chamonix (ชาโมนี) เป็นศูนย์กลางของการปีนภูเขาน้ำแข็งมาเป็น

● Antelope Canyon กำแพงหินเปลี่ยนสีได้ รัฐ Arizona สหรัฐอเมริกา

● Chamonix ศูนย์กลางการปีนภูเขาน้ำแข็งแห่งเทือกเขาแอลป์ใน Mont-Blanc ประเทศฝรั่งเศส

● ดอยม่อนจอง อำเภออมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่

LL

เราต้องเดินทางด้วย
มายด์เซต... เกี้ยวอย่างไร
ไม่เบียดเบียนโลก
ธรรมชาติ และคนที่เรา
จะเดินทางไปเจอ

LL

พันปี ที่นี้มีการจัดการท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่ดีมากๆ เลย เขาจัดโซนเลยว่าตรงนี้เป็นโซนนักท่องเที่ยว โซนที่ยังทำอะไรทำฟาร์มก็ห่างออกไป และไม่มีคนขับรถขึ้นไป ทุกคนนั่งรถไฟสายที่เชื่อมจากเมืองลียง (ฝรั่งเศส) ไปลงที่ชาโมนี พอไปถึงบูแบกก็จะจัดการชัดเจนเลยว่าแคมป์นี้กางเต็นท์ได้ 3 คน พอไซต์นี้เต็มก็ปิด ต้องไปพักที่อื่น แล้วการจะขึ้นไปปีนเขานอกจากซื้อตั๋วแล้วยังต้องผ่านระบบการรับรองว่าต้องมีความรู้ มีอุปกรณ์ เตรียมการเรื่องความปลอดภัยมากพอ และสิ่งที่สำคัญที่สุดคือจุดให้บริการนักท่องเที่ยว (Information Center) จะมีอยู่ 10-20 เคาน์เตอร์ เพื่อให้ความรู้ทุกวันนี้คือสิ่งที่คุณทำได้และนี่คือสิ่งที่คุณทำไม่ได้นะ มีคู่มืออย่างกับไปเรียน

● เล่นสกีที่ Lake Louise ทะเลสาบกลางเทือกเขาร็อกกี, Alberta ประเทศแคนาดา

● Peyto Lake ทะเลสาบกลางอุทยานแห่งชาติ Jasper ท่ามกลางเทือกเขาร็อกกี้ ประเทศแคนาดา

● เกาะ Cebu ฟิลิปปินส์ ที่ขึ้นชื่อเรื่องผจญภัยและความสมบูรณ์ทางธรรมชาติ

● อีกหนึ่งมุมสวยแห่งเทือกเขาร็อกกี้ ประเทศแคนาดา

หนังสือ บอกทุกอย่างละเอียดและเป็นระบบ
ละเอียดมากๆ เพราะฉะนั้นนักท่องเที่ยว
ทุกคนก็จะเต็มไปด้วยความรู้และพร้อมมาก

“ผมว่าสิ่งสำคัญในการท่องเที่ยวเชิงยั่งยืน
คือการให้ความรู้คน ซึ่งผมคิดว่าเมืองไทยเรา
ทำได้ค่อนข้างดีมากเลยนะครับถ้าเทียบกับ
ที่อื่นในโลก ตอนนี้องค์กรเรามีโปรแกรมการ
ท่องเที่ยวอย่างการไปใช้ชีวิตเรียนรู้กับชาวไร่
ชาวนา ชาวประมง ผมเคยไปจังหวัด
สุราษฎร์ธานี ไปพักอยู่กับคุณลุงที่เป็นเจ้าของ
แพหอยแมลงภู๋ ไปลงเรือช่วยคุณลุงทำประมง
เขาสอนเราว่ากินหอยแมลงภู๋ได้นะ แต่ต้องเอา
ปะการังลงไปปลูกเพื่อสัตว์น้ำจะได้โตทดแทน
กันได้ ไม่ใช่จับมากินอย่างเดียว เป็นช่วงเวลา
ที่ผมชอบและประทับใจมากๆ เพราะได้เรียนรู้
ชีวิตจริงๆ และเราไม่ได้ไปเปลี่ยนชีวิตคุณลุง
ให้หยุดการเป็นชาวประมงแล้วมาเป็นไกด์ทัวร์
เขาก็ยังเป็นชาวประมง แต่ในขณะที่เดียวกันการ
ท่องเที่ยวก็เข้าไปช่วยเพิ่มรายได้ให้ชีวิตเขา
หรืออย่างตอนนั้นผมไปบำเพ็ญประโยชน์สอน
หนังสือให้เขา เขาหมู่บ้านกะเหรี่ยงที่เชียงราย
ก็ได้เห็นว่าเขาเขานั่นก็ยังเป็นชาวไร่ ชาวนา
ทำสวนอยู่ ไม่ได้เปลี่ยนอาชีพเพื่อมาหา
นักท่องเที่ยว ผมว่าการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนมันต้อง
เป็นเรื่องที่ชาวบ้านมีอาชีพอยู่แล้ว และ
พยายามเอาเรื่องการท่องเที่ยวมาเพิ่มเติมให้
ไปด้วยกันได้ สิ่งที่สำคัญที่สุดคือการให้ความรู้
นักท่องเที่ยว สร้างสตอรี่ขึ้นมาให้คนรู้ว่าชีวิต
เขาเป็นแบบนี้ละ คนมักจะชอบ แล้วก็จะนำไป
เผยแพร่ต่อไป”

นิยามการเดินทางในแบบของ ‘ปั้น The
Walking Backpack’

“การเดินทางสำหรับผมก็คือ การเรียนรู้

LL

การเดินทางเป็นวิธี การเติมแบบๆ เติมพลังชีวิต เติมพลังใจ ให้ชีวิตเดินต่อไปเรื่อยๆ

11

สถานที่ วัฒนธรรม แล้วก็วิถีชีวิต ดังนั้น ถ้ามี
โอกาส ทุกคนก็ควรจะออกไปเรียนรู้กันครับว่า
คนที่เขาใช้ชีวิตอยู่ที่อื่นเขาไม่เหมือนเรา
อย่างไร เป็นเรื่องที่น่าสนใจ เพราะจะทำให้
โลกเรากว้างขึ้น แล้วก็ทำให้เราเก่งมากขึ้น
ฉลาดมากขึ้น แต่ในขณะที่ทุกคนบนโลก
ที่มีเป็นพันๆ ล้านคน ถ้าทุกคนเดินทางพร้อมกัน
โลกก็อาจจะรองรับไม่ไหว เราจึงต้องเดินทาง
ด้วย mindset ที่ว่า... เที่ยวอย่างไรไม่ให้โลก
แย่ลง ไม่เบียดเบียนโลก ไม่เบียดเบียนธรรมชาติ
และไม่เบียดเบียนคนที่เราจะเดินทางไปเจอ
ถ้าเราทำแบบนี้ได้เราก็จะเป็นคนที่เก่งขึ้น
มีความรู้มากขึ้น ในขณะที่เดียวกันโลกก็จะเป็น
ที่ดียิ่งขึ้น

“สำหรับจุดหมายปีนี้คือ... ยังไม่มีแพลน
ล่วงหน้า (หัวเราะ) การเดินทางของผมก็คือใช้
ชีวิตอยู่กับช่วงเวลานั้น อะไรที่เป็นโอกาสเดิน
เข้ามา ก็เก็บมันไว้ แล้วก็ตอบสนองกับทุก
สถานการณ์ไปเรื่อยๆ ทำทุกวันให้ดีที่สุด ผม
เป็นคนโชคดีที่สามารถเปลี่ยนการเดินทาง

ให้เป็นงานเสริมได้ การเดินทางไปเที่ยวก็จะมี
การเล่าเรื่องผ่านวิดีโอ เล่าเรื่องผ่านตัวหนังสือ
ปีนี้ก็อาจจะค้นหาต่อไปว่าการเดินทางกับการ
เล่าเรื่องจะออกมาในรูปแบบไหน ผมคิดเสมอ
ว่าการเดินทางเป็นวิธีการเติมแบบๆ เติมพลัง
ชีวิต เติมพลังใจให้ชีวิตเดินต่อไปเรื่อยๆ” 🌱

ABOUT HIM

การศึกษา : คณะวิศวกรรมศาสตร์ สาขา
Materials Science และ Engineering
มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ (National
University of Singapore หรือ NUS)

งานประจำ : เป็นวิศวกรด้านวัสดุขั้นสูง
(Materials Engineering) ที่บริษัท Micron
Technologies ประเทศสิงคโปร์

งานอดิเรก : เป็นนักเดินทางที่ถ่ายทอด
เรื่องราวและประสบการณ์ท่องเที่ยวผ่าน
แฟนเพจ The Walking Backpack

ผลงาน : เขียนหนังสือ 2 เล่ม ‘The Walking
Backpack ออกเดินแล้ว อย่าหันหลังกลับ’
และ ‘The Walking Backpack ลากคุณชาย
ไปอินเดีย’ มีรายการทีวี The Walking
Backpack : Road Trip Series ออกอากาศ
ช่อง Mono 29 และเว็บไซต์ see.me

ติดตามได้ที่ : [www.facebook.com/
TheWalkingBackpack/](http://www.facebook.com/TheWalkingBackpack/)
Instagram : @punpuapipat

เรื่อง : พิมพ์มี

“เที่ยวแบบยั่งยืน...สไตล์คุณ”

ช่วงเริ่มต้นปีนี้อากาศยังดีๆ อยู่แบบนี้ เชื่อว่าเหล่านักท่องเที่ยวต่างก็ยังคงติดใจอยากเก็บเกี่ยวความประทับใจจากการออกเดินทางท่องเที่ยวกันอยู่ คอลัมน์ Little Voice เลยชวนหนุ่มสาวนักท่องเที่ยวมาพูดคุยเกี่ยวกับมุมมองการท่องเที่ยววิถีอนุรักษ์ที่พวกเขาอยากแบ่งปัน พร้อมเผยความรู้สึกประทับใจเมื่อเลือกวิถี ‘การท่องเที่ยวแบบยั่งยืน’

สุนันทา ไหมติ (มค) อายุ 33 ปี
อาชีพกราฟิกดีไซน์เนอร์

“การท่องเที่ยวยั่งยืนคือ เที่ยวธรรมชาติอย่างเข้าใจธรรมชาติ เพราะทำให้ได้ทั้งความสนุกสนานและความรู้ ล่าสุดเราไปดอยหลวงเชียงดาว เป็นทริปศึกษาธรรมชาติ ผู้นำทริปเคยทำงานด้านป่าไม้มาก่อน ฉะนั้นระหว่างเราเดินขึ้นดอยก็จะได้รู้ไปด้วย ประทับใจที่สุดคือเวลาที่เราได้เดินป่า ในระหว่างที่เราได้อยู่กับธรรมชาติจะไม่ใช้เครื่องมือสื่อสารทำให้ระหว่างที่เดินเราจะได้พบทิวทัศน์ของตัวเองกับตัวเอง

“อยากฝากสำหรับนักท่องเที่ยวทุกคนนะคะว่า เมื่อเราเอาของเข้าไปเท่าไรให้เราเอากลับออกมาเท่านั้น เช่นเราเอาอาหารเข้าไปกิน ให้พึงระลึกเสมอว่าอาหารไม่ใช่ของที่มาจกธรรมชาติ ให้เอากลับมาด้วย และอยากให้มีน้ำใจซึ่งกันและกัน เราต้องเกรงใจเพื่อนร่วมทาง เคารพชาวบ้านที่เขาพาเราเดินป่า และถ้าเป็นไปได้หากที่นั่นยังขาดเหลืออะไรสามารถพัฒนาอะไรได้ก็อยากให้กลับไปเพื่อช่วยเหลือเขา ตรงนี้จะเป็นการสร้างประโยชน์ให้แก่พื้นที่นั้นๆ ด้วยค่ะ”

กาญจนา ลีลือเกียรติ (ปีป) อายุ 23 ปี
อาชีพครู

“การท่องเที่ยวยั่งยืน มักให้ความรู้รู้สึกว่า ไม่ว่าอีกกี่สิบปีเรายังคงอยากกลับไปเยือนสถานที่นั้นอีก ด้วยบรรยากาศความรู้สึกระหว่างเดินทาง ความสวยงามของธรรมชาติ อย่างเช่นที่กิวแม่ปาน เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง แม่วงศ์ และเขาระโจอม เหล่านี้เป็นความ

ประทับใจที่ทำให้เรารู้สึกอยากรักษาสถานที่นั้นเอาไว้ให้คงตามแบบนี้ ไม่อยากให้ใครมาทำลายภาพความประทับใจที่เราได้ แล้วสักวันหนึ่งถ้ามีโอกาสเราก็จะกลับไปอีกครั้ง

“ดังนั้น จึงอยากฝากบอกว่า ‘เราเข้าไปเที่ยว เราฝากไว้แค่รอยเท้าพอ’ อย่าพยายามเปลี่ยนแปลงธรรมชาติเลยคะ ถ้าอยากเก็บภาพบรรยากาศความสวยงามจากสถานที่ท่องเที่ยวเอาไว้วันๆ แนะนำให้ถ่ายรูปเก็บไว้ หรือมองด้วยตาเปล่าเพื่อซึมซับธรรมชาติจะดีกว่า อยากให้ปล่อยสถานที่ท่องเที่ยวเป็นสิ่งพิเศษแบบนั้นตลอดไป ถ้าจะมีเปลี่ยนแปลงก็ขอให้เปลี่ยนแปลงไปตามธรรมชาติ ไม่ใช่ฝีมือมนุษย์”

ทักษ์ดนัย ลากหลาย (เท) อายุ 21 ปี
อาชีพนักศึกษา

“ทุกครั้งที่ผมออกเดินทางท่องเที่ยวจะไม่ใช้แคร์ไปถ่ายรูปกับวิวภูเขา น้ำตก ทะเลสวยๆ เพียงอย่างเดียว แต่ผมจะคิดเสมอว่า หนึ่ง เราต้องทำอะไรกลับมา และสอง เราต้องทำอะไรตอบแทน

“การทำอะไรกลับมา คือการได้ความรู้ ประทับใจ ได้ประสบการณ์ และได้ความรู้ครับ ส่วนการทำอะไรตอบแทน คือการช่วยเหลือชาวบ้านในพื้นที่ ทำได้ง่ายๆ เลยคืออดหนุนสินค้าพื้นเมือง และการอนุรักษ์ธรรมชาติ ไม่ทิ้งขยะ หรือหากเจอยักษ์ก็ کمکลงเก็บคนละไม้คนละมือ ก็นับเป็นการตอบแทนธรรมชาติแล้วครับ” 🌱

เรื่อง : WM

Inspirational Movie

The Secret Life of Walter Mitty (2013)

เมื่อนิตยสารชื่อดัง LIFE ถึงวาระต้องปิดตัว และฟิล์มเนกาทีฟหมายเลข 25 โดยช่างภาพอันดับหนึ่งของนิตยสาร ที่เตรียมพร้อมจะเป็นภาพปกได้หายไป การออกผจญภัยครั้งสำคัญของ วอลเตอร์ มิตตี้ (เบน สตีลเลอร์) จึงเริ่มต้นขึ้น

มิตตี้เป็นหัวหน้าแผนกฟิล์มที่ทำงานอย่างมุ่งมั่น วันๆ อยู่แต่ในออฟฟิศ ได้เห็นโลกภายนอก

ผ่านฟิล์มที่เขาต้องล้างเท่านั้น และเมื่อเขายินทรานว่าจะต้องใช้รูปที่ดีที่สุดเพื่อการปิดตัวอย่างงดงามของนิตยสาร เขาจึงต้องออกเดินทางเพื่อไปตามหาช่างภาพผอม ไอคอนเนล (ผอมเพนนี) และถามหาเอาฟิล์มที่หายไปมาได้

หนังได้พาเราออกเดินทางไปยังสถานที่ต่างๆ ที่แปลกตา มิตตี้ได้เจอผู้คนมากมายที่เขาไม่เคยคิดว่าจะได้พบ ได้สัมผัสวัฒนธรรมที่แตกต่าง เมื่อถึงบทสรุปของหนัง มิตตี้ได้พบผอม และได้ถามหาฟิล์มที่เขาต้องการ ผอมกำลักรอคอยที่จะเก็บภาพเสือหิมะ ซึ่งเขาเฝ้ารอมานาน และเมื่อเสือหิมะที่เขาเฝ้ารอผ่านมา เขากลับเลือกที่จะเลิกมองเสือนั้นผ่านเลนส์ของกล้อง แต่ประจักษ์ด้วยดวงตาที่แท้จริงของเขาเองเพื่อที่จะได้เก็บเกี่ยว

ทุกความรู้สึกไว้ในความทรงจำ
ปรากฏการณ์ของหนังเรื่องนี้ทำให้ทั่วโลกหันมาสนใจไอซ์แลนด์มากขึ้น ซึ่งเป็นดินแดนหลักที่ภาพยนตร์เรื่องนี้ใช้ถ่ายทำ ชวนให้เราขยับและใส่ใจที่จะออกจากชีวิตที่จำเจเดิมๆ ไปเปิดโลกใหม่แบบมิตตี้บ้าง และที่สำคัญแนวคิดของการเคารพธรรมชาติ สถานที่ หรือแม้แต่เจ้าบ้านอย่างเสือหิมะในเรื่อง ก็แทนคำตอบได้ดีว่าการเป็นนักท่องเที่ยวที่ดีเริ่มต้นจากเพียงจุดเล็กๆ ที่เรียกว่า ‘จิตสำนึก’

E-Book

นี่คือหนังสือเกี่ยวกับวิถีชีวิตในถิ่นภูเขาสูงที่สวยงามในเชียงใหม่ที่มีคนมาเที่ยวชมและพักค้างแรมที่หมู่บ้านเล็กๆ ในพื้นที่ที่สวยงามและปลอดภัยที่สุดของเชียงใหม่
การมีวิถีชีวิตแบบนี้ และการมีวิถีชีวิตแบบนี้

เที่ยวทีละก้าว โดย การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

หากยังมีภาพไม่ออกว่าทริปต่อไปคุณจะทำอย่างไร ลองคลิกเข้ามาที่

เว็บไซต์ <http://7greens.tourismthailand.org> โดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย หน้าเว็บมีอีแมกกาซีนชื่อแสนน่ารัก ‘เที่ยวทีละก้าว’ หยิบสำนวนแบบไทยมาตีความเป็นเที่ยวทีละก้าว กินข้าวทีละคำ ทำทีละอย่าง

การให้ความสำคัญกับทิวทัศน์ปัจจุบัน ทุกๆ ครั้งที่ออกเดินทางให้ลองมองความงามของวิถีชีวิตผู้คน ธรรมชาติ วัฒนธรรม และสถานที่นั้นๆ เที่ยวอย่างรักษา เดินไปช้าๆ ให้ลึกซึ้งในเล่มพาไปเที่ยวด้วยอย่างชาง เดินเท้าเลาะขอบแปลงเกษตรแบบยั่งยืน เรียนรู้ที่จะอยู่กับเขา (เจ้าบ้านชาวเขาเผ่าต่างๆ ในท้องที่) กินข้าวทีละคำจากแปลงผักเมืองหนาวที่สโม่สร อ่างขาง อ่านจบจนเพลิน ชวนให้อยากจัดทริปสั้นๆ และเที่ยวทีละก้าว เดินทางอย่างละเมียดละไมดูบ้างเลย

Pick up your style :

ไม่ว่าคุณจะเป็นใคร คุณก็มีส่วนร่วมเดินทางอย่างยั่งยืนได้

1. For Lovers

เที่ยวอย่างยั่งยืนกับคู่รัก

ลอง : มาถ่ายพีวีวีแต่งงานกับ We Wander Wedding

เมื่อฉากหลังของการถ่ายภาพพีวีวีแต่งงาน คือขณะเดินเล่นและเก็บมะเดื่อฝรั่ง ขณะขี่จักรยานเลียบบ้านน้ำรวก ตะเข็บชายแดน ไทย-เมียนมา ขณะเรียนผ้ามัดย้อมจากกลุ่ม ไปไม้ ณ หมู่บ้านศรีวัง นครศรีธรรมราช

ใช่แล้ว! นี่ละพีวีวีแต่งงานยุคใหม่ที่จะทำให้คุณได้ภาพประทับใจสวยๆ แถมได้เรียนรู้ และส่งต่อคุณค่าเล็กๆ ให้กับชุมชนอีกด้วย We Wander Wedding คือกลุ่มคนรุ่นใหม่ ที่บริหารจัดการถ่ายภาพพีวีวีแต่งงานเพื่อให้คู่รัก ได้ออกเดินทาง อิ่มเอมและสัมผัสธรรมชาติ แล้วยังได้เรียนรู้ สร้างประสบการณ์ในการทำของชำร่วยสุดพิเศษสอนโดยปราชญ์ ชาวบ้านโดยใช้วัสดุธรรมชาติจุดเด่นของท้องถิ่นนั้นๆ เช่น ซาออบนกนิลจากทริบ ไร่ชาลุงเดช เชียงใหม่ หรือลงใต้แวะไป เพชรบุรีเพื่อเรียนรู้การทำ 'ดอกเกลือ' ไปเป็นของขวัญแต่งงานและยังถือ เป็นการสนับสนุนรายได้โดยตรงให้กับเกษตรกรอีกด้วย

นับเป็นการเปลี่ยนมุมมองการทำงาน รูปแบบใหม่ แต่งงานคราวนี้ไม่ใช่แค่เรื่องของเรสอง แต่ความรักของว่าที่ป้าสาวได้ แบ่งปันและแผ่ไปถึงชุมชน และสิ่งแวดล้อมรอบตัวอีกด้วย

<https://www.wewanderwedding.com/>

2. For Family

เที่ยวอย่างยั่งยืนกับครอบครัว

ลอง : แวะพักผ่อนที่ Cooliving Farm-house eco & organic living

คอนเซ็ปต์ของกระท่อมกลางนาคุณลิลิฟวิ้ง ฟาร์มเฮ้าส์ แห่งนี้เชิญชวนให้เราทิ้งชีวิตไวไฟ มาสู่วิวทัศน์โลว์ไลฟ์ มาที่ฟาร์มสเตย์ผักรังน้ำเขียว จ.นครราชสีมา ออกแบบที่พักและการวาง แลนด์สเคป โดย อ.จุลพร นันทพานิช นักเดิน ป่าและอาจารย์สถาปนิกสาขาการออกแบบ พื้นที่ที่นำเอาเอกลักษณ์ของภาคอีสานโดย ใช้วัสดุพื้นถิ่น พร้อมแนวคิดลดการใช้สารเคมี ในห้องนอน ตั้งห้องวิลล่าโปร่งสบายตาเหมาะ แก่การพักผ่อน ยามหิวทางที่พักยินดีเก็บ ผักสดจากแปลงผักสวนข้างบ้านที่ใส่ใจด้วย วิธีการปรุงแบบธรรมชาติ รวมถึงมีกิจกรรม ชวนเด็กๆ มาเรียนรู้วิถีเกษตรอินทรีย์ที่ยั่งยืน ซี่งจักรยานรอบไร่ นอนเล่นริมบ่อ ชมสวน สมุนไพร แล้วยังมีรีวิวกจากผู้เข้าพักบอกว่า เมื่อกลับบ้านไป เด็กๆ ต่างกินผักมากขึ้น เพราะเขาได้ทดลองปลูกเอง ได้ทราบที่มา ที่ไปของผัก และถูกปลูกฝังให้รักต้นไม้ นับเป็นที่พักที่ปลูกเมล็ดพันธุ์ในใจเจ้าตัวเล็ก ในการดูแลโลกสีเขียวในอนาคตเลยละ

ทริปหน้าหากมีโอกาส ลองวางแผนมา สัมผัสอากาศบริสุทธิ์ และบ่มเพาะเมล็ดพันธุ์ ในใจของคุณและเจ้าตัวน้อย ผ่านทริปเล็กๆ ที่นี้ดูบ้าง

<https://www.facebook.com/CoolivingFarmhouse/>

3. For Friends

เที่ยวอย่างยั่งยืนกับเพื่อนซี้

ลอง : เที่ยวคลุกวงในกับ Hivesters

จุดเด่นของการเดินทางกับ Hivesters สตาร์ทอัพสัญชาติไทยคือ ชวนคุณออกมา ผจญภัย และค้นหาประสบการณ์แบบคน อยากรู้ อยากรอง ก็ลงมือทำเลย เอกลักษณ์ของทัวร์ของ Hivesters คือเป็น สื่อกลางกระตุ้นชาวบ้านในท้องถิ่นที่มี แหล่งท่องเที่ยว (หรือมีวิถีชีวิตน่าสนใจ) ลงมาเป็นเจ้าบ้านจัดทริปเอง และนำ เที่ยวในฐานะเจ้าบ้านที่รู้จริง ดังทริบ Herb it up ที่ชวนนักท่องเที่ยวมาทำความรู้จัก กับสมุนไพรท้องถิ่น ลงตลาด เลือก สมุนไพรด้วยตนเอง ก่อนจะจบขึ้นงานเป็น ลูกประคบคลายเมื่อย ทริปทำนาโยน หรือ ทริปสวนตัวที่เรียนรู้ไร่ไทยกับปราชญ์ ชาวบ้านในชุมชน ซึ่งสตาร์ทอัพกลุ่มนี้ ได้รับความนิยมทั้งคนไทยและต่างชาติ ที่สนใจในวิถีไทยมากเช่นกัน

ขอบคุณเทคโนโลยีที่ทำให้การผจญภัย และชุมชนท้องถิ่นเชื่อมเข้าหากันได้ใกล้ชิด มากยิ่งขึ้น ว่าแล้ว... คลิ๊กด่วน 🍀

<https://hivesters.com/home/index>

<https://www.facebook.com/hivesters/>

CP FOR SUSTAINABILITY

หมู่บ้านเกษตรสันติราษฎร์ โมเดลต้นแบบการส่งเสริมคุณภาพชีวิต เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

● เครือเจริญโภคภัณฑ์ ร่วมกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ อนาคตทหารไทย จำกัด (มหาชน) และสถานีตำรวจภูธรเกาะจันทร์ จังหวัดชลบุรี จัดงาน “10 ปีหมู่บ้านเกษตรสันติราษฎร์” และ “พิธีมอบกรรมสิทธิ์บ้านพร้อมที่ดินให้แก่ข้าราชการตำรวจ โครงการหมู่บ้านเกษตรสันติราษฎร์” หลังประสบความสำเร็จในการดำเนินโครงการหมู่บ้านเกษตร

สันติราษฎร์ เพื่อส่งเสริมความเป็นอยู่ของครอบครัวตำรวจชั้นผู้น้อย 31 ครอบครัว ด้วยการพัฒนารูขี้อย่างยั่งยืนช่วยสร้างรายได้เสริมภายในงานได้รับเกียรติจาก พล.ต.อ.จักรทิพย์ ชัยจินดา ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เป็นประธานในพิธีฯ พร้อมด้วย นายชายชาญ เอี่ยมเจริญ รองผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรี นายเสนธิ ศรีไพพรรณ ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร ลูกค้าธุรกิจ อนาคตทหารไทยและคณะผู้บริหารระดับสูงของเครือเจริญโภคภัณฑ์ และ

บริษัทในเครือฯ ได้แก่ นายธนินท์ เจียรวนนท์ ประธานอาวุโส เครือเจริญโภคภัณฑ์ นายสุภกิต เจียรวนนท์ ประธานกรรมการ เครือเจริญโภคภัณฑ์ นายศุภชัย เจียรวนนท์ ประธานคณะผู้บริหาร เครือเจริญโภคภัณฑ์ นายอดิเรก ศรีประทักษ์ ประธานคณะกรรมการบริหาร บริษัทเจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน) ร่วมในพิธีเพื่อเป็นเกียรติและแสดงความยินดี หมู่บ้านเกษตรสันติราษฎร์ ต.นาวังหิน อ.พนัสนิคม จ.ชลบุรี โดยมีผู้ร่วมงานจากทุกภาคส่วนร่วมงานกว่า 400 คน

โครงการหมู่บ้านเกษตรสันติราษฎร์เกิดขึ้นตามนโยบายของนายธนินท์ เจียรวนนท์ เพื่อเป็นต้นแบบในการพัฒนาโครงการหมู่บ้านเกษตรกรรม สร้างที่อยู่อาศัยควบคู่ไปกับการสร้างธุรกิจเกษตรเพื่อเป็นรายได้เสริมเพิ่มสวัสดิการและความมั่นคงในชีวิตแก่ครอบครัวตำรวจ นอกจากนี้ ยังเป็นไปตามแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืนของเครือเจริญโภคภัณฑ์ ที่มุ่งเน้นการดำเนินธุรกิจที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม 🌱

เครือเจริญโภคภัณฑ์ร่วมพลังน้ำใจร่วมบริจาค ‘ก้าวคนละก้าว เพื่อ 11 โรงพยาบาลทั่วประเทศ’

● กลุ่มบริษัทเครือเจริญโภคภัณฑ์ร่วมพลังน้ำใจร่วมกับลูกค้า และประชาชนที่บริจาคผ่าน ทรูมูฟเอช ทรูมันนี่ และทรูยู ส่งมอบเงินบริจาครวม 60 ล้านบาทให้กับโครงการ ‘ก้าวคนละก้าว เพื่อ 11 โรงพยาบาลทั่วประเทศ’ ที่นายอาทิวราห์ คงมาลัย หรือ ‘พี่ตูน บอดี้สแลม’ ได้ริเริ่มเพื่อระดมทุนยกระดับการรักษาของโรงพยาบาลศูนย์ที่ต้องการความช่วยเหลือในหลายจังหวัดและซื้ออุปกรณ์ทางการแพทย์ให้กับ 11 โรงพยาบาล ซึ่งได้ยอดบริจาคตั้งแต่เริ่มโครงการจนถึง 12 ธันวาคม 2560 เป็น

จำนวนประมาณ 30 ล้านบาท นายศุภชัย เจียรวนนท์ ประธานคณะผู้บริหาร เครือเจริญโภคภัณฑ์ และประธานคณะกรรมการบริหาร บมจ. ทรู คอร์ปอเรชั่น กล่าวว่า โครงการ ‘ก้าวคนละก้าวฯ’ สร้างปรากฏการณ์ที่ยิ่งใหญ่ให้กับสังคม ทำให้คนไทยมีพลังที่จะร่วมใจเป็นหนึ่งเดียวในการทำความดี อีกทั้งช่วยสร้างแรงบันดาลใจให้คนรุ่นใหม่ได้ดำเนินตามในเรื่องที่ดีและเป็นประโยชน์ สอดคล้องกับแนวทางของเครือฯ ที่มุ่งมั่นพัฒนาสู่ความยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ร่วมยกระดับคุณภาพชีวิตของคนไทย เพื่อให้สังคมและ

ประเทศเกิดความยั่งยืนตามมา ทั้งนี้ กลุ่มบริษัทเครือเจริญโภคภัณฑ์ ได้ร่วมพลังร่วมบริจาคสมทบเพิ่มอีก 30 ล้านบาท รวมเป็นยอดเงินบริจาคทั้งสิ้น 60 ล้านบาท พร้อมประกาศจะสมทบเพิ่มและเชิญชวนทำบุญร่วมกันบริจาคต่อได้จนสิ้นสุดโครงการในเดือนพฤษภาคม 2561 🌱

“I travel around the world in a way that tries to open my mind and give me empathy and inspire me to come home and make this world a better place.”

– Rick Steves –
American travel writer

“ผมเดินทางไปทั่วโลกแบบพยายามจะเปิดใจ และเข้าอกเข้าใจคนอื่น
มันเป็นแรงบันดาลใจให้ผมกลับบ้าน เพื่อทำให้โลกนี้ดีขึ้นกว่าเดิม”

– ริก สตีฟส์ –
นักเขียนเรื่องท่องเที่ยวชาวอเมริกัน

ซีพี...เพื่อความยั่งยืน

เครือเจริญโภคภัณฑ์ มุ่งสู่ถนนความยั่งยืน

บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน)

บริษัท ซีพี ออลล์ จำกัด (มหาชน)

บริษัท ทู คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)

ได้รับคัดเลือกเป็นสมาชิกในกลุ่มดัชนีความยั่งยืนดาวโจนส์ ประจำปี 2560

(DJSI 2017 : The Dow Jones Sustainability Indices 2017)

MEMBER OF

**Dow Jones
Sustainability Indices**

In Collaboration with RobecoSAM